Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia komora)

z 11. júla 2014*

„Štátna pomoc — Verejná služba v oblasti vysielania — Pomoc, ktorú Španielsko plánuje poskytnúť v prospech RTVE — Zmena systému financovania — Nahradenie príjmov z reklamy novými daňami uvalenými na prevádzkovateľov televízneho vysielania a telekomunikácií — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom — Daňové opatrenie predstavujúce spôsob financovania pomoci — Existencia potrebného vzťahu určenia medzi daňou a pomocou — Priamy vplyv príjmu z dane na výšku pomoci — Proporcionalita“

Vo veci T-533/10,

DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA, so sídlom v Tres Cantos (Španielsko), v zastúpení: H. Brokelmann a M. Ganino, advokáti,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporujú:

Telefónica de España, SA, so sídlom v Madride (Španielsko),

Telefónica Móviles España, SA, so sídlom v Madride,

v zastúpení: F. González Díaz a F. Salerno, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: G. Valero Jordana a C. Urraca Caviedes, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: pôvodne J. Rodríguez Cárcamo a M. Muñoz Pérez, neskôr M. Muñoz Pérez, neskôr S. Centeno Huerta a N. Díaz Abad, neskôr N. Díaz Abad a napokon M. Sampol Pucurull, abogados del Estado,

a

* Jazyk konania: španielčina.

Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE), so sídlom v Madride, v zastúpení: A. Martínez Sánchez a J. Rodríguez Ordóñez, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2011/1/EÚ z 20. júla 2010 o schéme štátnej pomoci C 38/09 (ex NN 58/09), ktorú Španielsko plánuje poskytnúť spoločnosti Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE) (Ú. v. EÚ L 1, s. 9),

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora),

v zložení: predseda komory O. Czúcz (spravodajca), sudcovia I. Labucka a D. Gratsias,

tajomník: T. Weiler, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. októbra 2013,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Touto žalobou žalobkyňa, DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA, navrhuje zrušenie rozhodnutia Komisie 2011/1/EÚ z 20. júla 2010 o schéme štátnej pomoci C 38/09 (ex NN 58/09), ktorú Španielsko plánuje poskytnúť spoločnosti Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE) (Ú. v. EÚ L 1, s. 9, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). V tomto rozhodnutí Komisia rozhodla, že systém financovania Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE), ktorý Španielske kráľovstvo zmenilo zákonom Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (zákon č. 8/2009 z 28. augusta 2009 o financovaní RTVE, BOE č. 210 z 31. augusta 2009, s. 74003, ďalej len „zákon č. 8/2009“), ktorým sa mení zákona Ley 17/2006, de 5 de junio, de la radio y la televisión de titularidad estatal (zákon č. 17/2006 z 5. júna 2006 o verejnom rozhlase a televízii, ďalej len „zákon č. 17/2006“) je zlučiteľný s vnútorným trhom podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ.

Okolnosti predchádzajúce sporu a napadnuté rozhodnutie

2 Žalobkyňa je spoločnosťou, ktorá sa špecializuje na správu a prevádzkovanie platenej platformy satelitnej digitálnej televízie (Digital +) a na vývoj tematických kanálov na španielskom trhu.

3 RTVE je španielskym prevádzkovateľom verejnoprávneho rozhlasového a televízneho vysielania, ktorý bol zákonom č. 17/2006 poverený poskytovaním verejnej služby v daných oblastiach.

4 Zákon č. 17/2006 stanovoval systém zmiešaného financovania. Podľa tohto zákona jednak RTVE disponoval príjmami pochádzajúcimi z jeho obchodnej činnosti, a to najmä z reklamy. Na druhej strane dostával od Španielska platby ako náhradu za plnenie svojich záväzkov verejnej služby. Tento systém financovania (ďalej len „existujúci systém financovania RTVE“) Komisia Európskych spoločenstiev schválila vo svojich rozhodnutiach C (2005) 1163 v konečnom znení z 20. apríla 2005 vo veci E8/2005 týkajúcej sa štátnej pomoci v prospech RTVE (zhrnutie v Ú. v. EÚ C 239, s. 17) a C(2007) 641 zo 7. marca 2007 vo veci NN8/2007 o financovaní opatrení na znižovanie počtu zamestnancov v RTVE (zhrnutie v Ú. v. EÚ C 109, s. 2).

5 Dňa 22. júna 2009 bola na Komisiu podaná sťažnosť týkajúca sa návrhu zákona č. 8/2009. Dňa 5. augusta 2009 Komisia požiadala Španielske kráľovstvo, aby jej poskytlo informácie o tomto návrhu zákona.

6 Zákon č. 8/2009, ktorý nadobudol účinnosť 1. septembra 2009, zmenil existujúci systém financovania RTVE.

7 Zákon č. 8/2009 v prvom rade stanovoval, že od konca roku 2009 sa zastaví využívanie reklamy, telenákupu, sponzorstva a služieb, pri ktorých sa platí priamo za pozerané programy, ako zdrojov príjmu pre RTVE. Jediné komerčné príjmy, ktoré si RTVE ponechá po tomto dátume, je poskytovanie služieb tretím stranám a predaj svojej vlastnej produkcie [článok 2 ods. 1 písm. e) zákona č. 8/2009]. Tieto zdroje tvorili približne 25 miliónov eur (odôvodnenie 9 napadnutého rozhodnutia).

8 Ďalej na účely náhrady straty ostatných komerčných príjmov zákon č. 8/2009 vo svojom článku 2 ods. 1 písm. b) až d) a článkoch 4 až 6 zaviedol alebo zmenil tri nasledujúce opatrenia:

— novú daň vo výške 3 % z príjmu prevádzkovateľov bezplatného televízneho vysielania a vo výške 1,5 % z príjmu prevádzkovateľov plateného televízneho vysielania so sídlom v Španielsku; príspevok z tejto dane nesmie presiahnuť 15 % (v prípade voľne prístupného televízneho vysielania) a 20 % (v prípade plateného televízneho vysielania) z celkovej ročnej pomoci pre RTVE a akýkoľvek prebytočný daňový príjem presahujúci uvedené percentá pôjde do španielskeho všeobecného štátneho rozpočtu [článok 2 ods. 1 písm. d) a článok 6 zákona č. 8/2009],

— novú daň vo výške 0,9 % z hrubých prevádzkových príjmov (okrem príjmov získaných na veľkoobchodnom referenčnom trhu) prevádzkovateľov telekomunikačných služieb registrovaných v registri hospodárskych subjektov španielskeho telekomunikačného regulačného orgánu, ktorí pôsobia celoštátne alebo vo viac ako jednom autonómnom spoločenstve a ktorí poskytujú audiovizuálne služby alebo akékoľvek iné služby zahŕňajúce reklamu pre akúkoľvek z týchto služieb: poskytovanie pevných telefónnych liniek, mobilných telefónnych liniek a prístupu k internetu; tento príspevok nesmie presiahnuť 25 % z celkovej ročnej pomoci pre RTVE a akýkoľvek prebytočný daňový príjem presahujúci uvedené percento ide do španielskeho všeobecného štátneho rozpočtu [článok 2 ods. 1 písm. c) a článok 5 zákona č. 8/2009],

— podiel vo výške 80 % z už existujúcej dane za využívanie rádiového frekvenčného spektra do maximálnej výšky 330 miliónov eur, pričom zostávajúca časť sa prevedie do španielskeho všeobecného štátneho rozpočtu a tento podiel sa môže upraviť v súlade so zákonmi vzťahujúcimi sa na všeobecný štátny rozpočet [článok 2 ods. 1 písm. b) a článok 4 zákona č. 8/2009].

9 Okrem toho bola zachovaná náhrada za plnenie záväzkov verejnej služby stanovená v zákone č. 17/2006 [článok 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009]. Ak by príjem z uvedených daňových zdrojov [a niekoľkých ďalších menej významných zdrojov stanovených v článku 2 ods. 1 písm. f) až i) zákona č. 8/2009] nebol dostatočný na pokrytie financovania celkových nákladov RTVE na plnenie záväzkov verejnej služby, Španielsko je povinné podľa článku 2 ods. 2 zákona č. 8/2009 a článku 33 zákona č. 17/2006 pokryť tento deficit. V dôsledku toho sa systém zmiešaného financovania RTVE zmenil na systém takmer výlučného financovania z verejných zdrojov (ďalej len „systém takmer výlučného verejného financovania“).

10 Napokon článok 3 ods. 2 zákona č. 8/2009 stanovoval maximálnu výšku príjmov RTVE. Celkový ročný príjem RTVE v rokoch 2010 a 2011 nesmel prekročiť 1 200 miliónov EUR, čo sa rovnalo výdavkom pre každý z týchto rokov. Na tri nasledujúce roky 2012 – 2014 sa stanovilo maximálne zvýšenie tejto sumy o 1 % a na nasledujúce roky zvýšenie na základe ročného indexu spotrebiteľských cien.

11 Zákon č. 8/2009 zmenil tiež vymedzenie poslania verejnej služby v oblasti vysielania, ktorým je RTVE poverený. Okrem iného stanovil dodatočné povinnosti týkajúce sa programov pre deti. Ďalej obmedzil nadobúdanie vysielacích práv na vysielanie športových udalostí a vysielanie filmov vyrobených významnými medzinárodnými producentmi v hlavnom vysielacom čase.

12 Dňa 2. decembra 2009 Komisia oznámila Španielskemu kráľovstvu svoje rozhodnutie začať konanie podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ, pokiaľ ide o zmenu systému financovania RTVE (ďalej len „rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania“) (zhrnutie v Ú. v. EÚ C 8, s. 31). Komisia vyzvala dotknuté tretie osoby, aby predložili svoje pripomienky k uvedenému opatreniu.

13 Dňa 18. marca 2010 Komisia začala konanie o nesplnení povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ, lebo sa domnievala, že daň uvalená na elektronické komunikácie je v rozpore s článkom 12 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby (smernica o povolení) (Ú. v. ES L 108, s. 21; Mim. vyd. 13/029, s. 337). Dňa 30. septembra 2010 Komisia požiadala vo svojom odôvodnenom stanovisku Španielske kráľovstvo, aby zrušilo túto daň z dôvodu je nezlučiteľnosti s uvedenou smernicou.

14 Dňa 20. júla 2010 Komisia prijala napadnuté rozhodnutie, v ktorom vyhlásila, že zmena financovania RVTE zavedená zákonom č. 8/2009 je zlučiteľná s vnútorným trhom podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ. Vychádzala najmä z toho, že tri daňové opatrenia zavedené alebo zmenené zákonom č. 8/2009 neboli neoddeliteľnou súčasťou nových prvkov pomoci stanovenej týmto zákonom a že prípadná nezlučiteľnosť týchto daňových opatrení so smernicou o povolení teda neovplyvňuje preskúmanie jej súladu s vnútorným trhom. Okrem toho dospela k záveru, že zmenený systém financovania RTVE je v súlade s článkom 106 ods. 2 ZFEÚ, lebo je primeraný.

Konanie pred Všeobecným súdom

15 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 24. novembra 2010 podala žalobkyňa žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

16 Dvoma samostatnými podaniami zapísanými do kancelárie Všeobecného súdu v ten istý deň žalobkyňa požiadala o odklad výkonu napadnutého rozhodnutia podľa článku 278 ZFEÚ a o prejednanie veci v skrátenom súdnom konaní podľa článku 76a Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

17 Návrh na prejednanie veci v skrátenom súdnom konaní bol zamietnutý rozhodnutím Všeobecného súdu z 18. januára 2011.

18 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 15. februára 2011 Španielske kráľovstvo požiadalo o povolenie vstupu ako vedľajší účastník konania do tohto konania na podporu návrhov Komisie.

19 Podaním zapísaným do kancelárie Všeobecného súdu 16. februára 2011 RTVE požiadal o povolenie vstupu ako vedľajší účastník konania do tohto konania na podporu návrhov Komisie.

20 Uzneseniami z 21. a 23. marca 2011 sa Španielskemu kráľovstvu a RTVE povolil vstup do konania ako vedľajším účastníkom konania na podporu návrhov Komisie.

21 Podaním zapísaným do kancelárie Všeobecného súdu 22. marca 2011 požiadali spoločnosti Telefónica de España, SA a Telefónica Móviles España, SA o povolenie vstupu ako vedľajší účastník konania do tohto konania na podporu návrhov žalobkyne.

22 Uznesením z 28. júna 2011 sa spoločnostiam Telefónica de España a Telefónica Móviles España povolil vstup do konania ako vedľajším účastníkom konania na podporu návrhov žalobkyne.

23 Uznesením predsedu Všeobecného súdu z 9. júna 2011 sa návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, pričom o trovách konania sa rozhodne v konaní vo veci samej.

24 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (tretia komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania. Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté počas pojednávania 15. októbra 2013.

25 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov tohto konania,

— zaviazal RTVE na náhradu trov konania,

— zaviazal Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.

26 Spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España navrhujú, aby Všeobecný súd:

— vyhovel návrhom žalobkyne a v dôsledku toho zrušil napadnuté rozhodnutie,

— v každom prípade zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

27 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil žalobu za čiastočne neprípustnú,

— v každom prípade zamietol žalobu ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania,

— zaviazal spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España na náhradu trov konania.

28 Španielske kráľovstvo a RTVE navrhujú, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil žalobu za čiastočne neprípustnú,

— v každom prípade zamietol žalobu,

— v každom prípade zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

29 Žaloba je založená na troch žalobných dôvodoch vychádzajúcich po prvé z nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o pojem pomoc, po druhé z porušenia článku 106 ods. 2 ZFEÚ a po tretie z porušenia článkov 49 ZFEÚ a 63 ZFEÚ.

1. *O prípustnosti žaloby*

30 Španielske kráľovstvo tvrdí, že žaloba je neprípustná, lebo žalobkyňa nie je aktívne legitimovaná. Jej žaloba sa týka dôvodnosti napadnutého rozhodnutia. Žalobkyňa by teda mala byť osobne dotknutá napadnutým rozhodnutím. Jej postavenie na trhu však nebolo zákonom č. 8/2009 významne dotknuté.

31 Okrem toho Komisia podporovaná Španielskym kráľovstvom a RTVE tvrdí, že žaloba je čiastočne neprípustná. Žalobkyňa je aktívne legitimovaná na podanie návrhu na neplatnosť len pokiaľ ide o tie časti napadnutého rozhodnutia, ktoré sú priamo spojené s príspevkami, ktoré musí zaplatiť, teda s príspevkami, ktoré musí zaplatiť ako prevádzkovateľ platenej satelitnej televízie. Naopak nemôže žiadať zrušenie napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka jednak príspevkov, ktoré by musela platiť v každom prípade, bez ohľadu na ich určenie, a jednak príspevkov, ktoré nemá povinnosť platiť. Každý z príspevkov stanovených v článkoch 4 až 6 zákona č. 8/2009 je oddeliteľný od ostatných príspevkov. Zrušenie jedného z týchto príspevkov teda nemá vplyv na ostatné príspevky.

32 Žalobkyňa s týmito tvrdeniami nesúhlasí.

33 V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že súdu Únie prináleží, aby za okolností prejednávanej veci posúdil, či riadny výkon spravodlivosti odôvodňuje zamietnutie žaloby vo veci samej bez predchádzajúceho rozhodnutia o prípustnosti (rozsudok Súdneho dvora z 26. februára 2002, Rada/Boehringer, C-23/00 P, Zb. s. I-1873, body 51 a 52).

34 Za okolností prejednávanej veci Všeobecný súd usudzuje, že v záujme hospodárnosti je potrebné vyjadriť sa najprv k dôvodom na neplatnosť uvádzaným žalobkyňou bez toho, aby sa predtým rozhodlo o prípustnosti žaloby, pretože táto je v každom prípade a z dôvodov uvedených nižšie nedôvodná.

2. *O veci samej*

35 Najskôr treba preskúmať prvý žalobný dôvod založený na nesprávnom posúdení týkajúcom sa pojmu pomoc, potom tretí žalobný dôvod založený na porušení článkov 49 ZFEÚ a 64 ZFEÚ, a nakoniec druhý žalobný dôvod založený na porušení článku 106 ods. 2 ZFEÚ.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení pojmu pomoc v zmysle článku 107 ZFEÚ, pokiaľ ide o oddeliteľnosť troch daňových opatrení zavedených alebo zmenených zákonom č. 8/2009

36 Prvý žalobný dôvod sa týka dôvodov uvedených v odôvodneniach 61 až 66 napadnutého rozhodnutia, v ktorých Komisia konštatovala, že tri daňové opatrenia zavedené alebo zmenené zákonom č. 8/2009 neboli neoddeliteľnou súčasťou opatrenia pomoci zavedenej týmto zákonom.

37 V odôvodnení 61 Komisia uviedla, že podľa zákona č. 8/2009 prechod od systému zmiešaného financovania RTVE k systému takmer výlučného verejného financovania bol spojený so zavedením alebo zmenou troch daňových opatrení na účely vytvorenia nevyhnutných príjmov. V odôvodnení 62 pripomenula, že ak sa ukáže, že daň je neoddeliteľnou súčasťou pomoci, musí vziať do úvahy spôsob financovania pomoci a môže vyhlásiť schému pomoci za zlučiteľnú s vnútorným trhom, len ak je v súlade s právom Únie. V odôvodnení 63 uviedla, že aby sa však daň považovala za daň tvoriacu neoddeliteľnú súčasť opatrenia pomoci, musí mať záväzný vzťah určenia s financovaním tejto pomoci v tom zmysle, že príjem z dane sa nutne poskytne na financovanie pomoci a má priamy vplyv na jej výšku.

38 V odôvodnení 64 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že výška pomoci určenej RTVE bola stanovená iba s ohľadom na potreby financovania RTVE a odhadované čisté náklady na poskytovanie verejnej služby v oblasti vysielania. Finančné prostriedky, ktoré dostáva RTVE, sú skutočne aj právne nezávislé od príjmu vytvoreného z daní, pretože tieto finančné prostriedky závisia iba od čistých nákladov na plnenie záväzkov verejnej služby. Preto plánované celkové financovanie verejnoprávneho poslania RTVE nebude závisieť od výšky osobitných daňových príjmov, ale bude v každom prípade zabezpečené zo španielskeho všeobecného štátneho rozpočtu. V tejto súvislosti Komisia konštatovala, že príjem vytvorený z daní, ktorý bude poskytnutý na financovanie RTVE, nemôže presiahnuť čisté náklady na plnenie záväzku verejnej služby a akýkoľvek prebytok bude vrátený späť do uvedeného štátneho rozpočtu. Na druhej strane uviedla, že keď čisté náklady na plnenie záväzku verejnej služby

presiahnu príjem vytvorený z uvedených daní, rozdiel bude pokrytý z príspevkov zo všeobecného štátneho rozpočtu. Ak budú príjmy z nových daní vyššie alebo nižšie ako očakávané príjmy, nebude to viesť ku zmenám plánovaných súm. Ak by príjem z nových daňových zdrojov nebol dostatočný na pokrytie financovania rozdielu, ktorý vznikne v dôsledku zrušenia reklamy, chýbajúce finančné prostriedky sa získajú zo všeobecného štátneho rozpočtu v súlade s článkom 33 zákona 17/2006.

39 Okrem toho v odôvodnení 65 napadnutého rozhodnutia Komisia dospela k záveru, že skutočnosť, že spojenie medzi daňami a účelom, na ktorý boli zavedené, je uvedené v dôvodovej správe a v samotnom zákone č. 8/2009 nemá vplyv na tento záver. Znenie v uvedenom zákone nevymedzuje povahu vzťahu medzi daňami a pomocou.

40 Napokon v odôvodnení 66 napadnutého rozhodnutia Komisia dospela k záveru, že tri daňové opatrenia zavedené alebo zmenené zákonom č. 8/2009 nie sú neoddeliteľnou súčasťou pomoci a ich údajný rozpor so smernicou o povolení nemá vplyv na jej rozhodnutie o zlučiteľnosti opatrenia pomoci s vnútorným trhom.

41 Žalobkyňa, ako aj spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España, sa domnievajú, že tento záver Komisie je nesprávny. Tri daňové opatrenia zavedené alebo zmenené zákonom č. 8/2009, a najmä opatrenie stanovené v článku 6 uvedeného zákona, predstavujú neoddeliteľnú súčasť prvkov pomoci, ktoré boli zavedené týmto zákonom. Komisia mala v napadnutom rozhodnutí preskúmať zlučiteľnosť troch nových daňových opatrení s právom Únie.

42 Tento žalobný dôvod sa člení na tri časti. Po prvé žalobkyňa, ako aj spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España uvádzajú, že Komisia nedostatočne zohľadnila spojenie medzi troma daňovými opatreniami zavedenými alebo zmenenými zákonom č. 8/2009 a prvkami pomoci zavedenými týmto zákonom. Po druhé žalobkyňa tvrdí, že v prejednávanej veci vyplýva neoddeliteľný charakter prvkov pomoci a daňových opatrení tiež z toho, že v závislosti od vybraných súm stúpa konkurenčná výhoda RTVE vo vzťahu ku konkurenčným podnikom, ktoré musia platiť dane. Po tretie žalobkyňa uvádza, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je kontradiktórne.

O prvej časti vychádzajúcej nedostatočného zohľadnenia vzťahu medzi troma daňovými opatreniami a prvkami pomoci

43 Žalobkyňa tvrdí, že keďže Komisia uplatnila podmienky, ktoré uviedla v napadnutom rozhodnutí, a to že príjem z dane musí byť poskytnutý na financovanie RTVE a musí mať priamy vplyv na výšku pomoci, mala dospieť k záveru, že daňové opatrenie stanovené v článku 6 zákona č. 8/2009 bolo neoddeliteľnou súčasťou pomoci v prospech RTVE. Pokiaľ ide o túto daň, uvedené podmienky boli splnené. Z článku 6 ods. 8 uvedeného zákona najskôr vyplýva, že daň bola nevyhnutne určená na financovanie RTVE. Stačilo by, aby len časť dane bola neoddeliteľnou súčasťou pomoci. Ďalej na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, výbery dane stanovenej v článku 6 tohto zákona priamo ovplyvňujú výšku pomoci. Po prvé tento príjem bude vždy v celom rozsahu určený na financovanie RTVE. Po druhé z dôvodovej správy predmetného zákona vyplýva, že keď sa zvýšia príjmy prevádzkovateľov, zvýšia sa ja vybrané sumy. Keďže RTVE je v konkurenčnom vzťahu s podnikmi, ktoré musia platiť daň, čím vyššia bude daň, tým výhodnejšie bude postavenie RTVE, lebo jeho konkurenti budú musieť platiť daň. Po tretie Komisia sa vo svojej praxi sama vyslovila v prospech neoddeliteľnosti daní od opatrenia pomoci.

44 Spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España tvrdia, že Komisia nesprávne použila kritéria na posúdenie oddeliteľnosti opatrenia pomoci a jeho financovania. Domnievajú sa, že aby spôsob financovania tvoril neoddeliteľnú súčasť pomoci stačí, aby bol daňový odvod určený na jej financovanie pridelený jej príjemcovi. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, nie je nutné, aby daňové opatrenie malo priamy vplyv na výšku pomoci. V tomto prípade ide len o jeden z viacerých nepriamych dôkazov. Podľa spoločností Telefónica de España a Telefónica Móviles España nielenže tvrdenia

žalobkyne preukazujú, že daň je určená príjemcovi, ale vzájomnú súvislosť medzi pomocou a daňou potvrdzujú aj iné skutočnosti. V tomto kontexte uvádzajú, že RTVE sa sťažoval, že neplatenie súkromnými prevádzkovateľmi alebo nesprávny výpočet ich príspevkov mu spôsobuje problém s likviditou a že Španielsko nie je pripravené pokryť tento deficit zo všeobecného štátneho rozpočtu. Okrem toho sa spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España domnievajú, že Komisia, ktorá sa sama domnievala, že daň uložená telekomunikačným prevádzkovateľom zákonom č. 8/2009 je v rozpore s právom Únie, mala dokázať, že Španielske kráľovstvo sa zaviazalo financovať celý rozpočet RTVE v prípade, že daň je nezákonná. Z tohto zákona totiž vyplývalo, že súkromní prevádzkovatelia nesú ekonomickú záťaž. Zrušenie poplatku by znamenalo stratu osobitného zdroja financovania pomoci, čo preukazuje vzťah medzi týmto poplatkom a daňou.

45 Komisia, ktorú podporuje Španielske kráľovstvo a RTVE, nesúhlasí s týmito tvrdeniami.

46 V tejto súvislosti treba najskôr pripomenúť podmienky, ktoré treba splniť na to, aby bolo možné považovať spôsob financovania pomoci za neoddeliteľnú súčasť tejto pomoci, a až potom preskúmať, či sa Komisia v prejednávanej veci dopustila nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o uplatnenie týchto podmienok.

– O podmienkach, ktoré musia byť splnené, aby bolo možné považovať spôsob financovania pomoci za neoddeliteľnú súčasť tejto pomoci

47 V odôvodnení 63 napadnutého rozhodnutia sa Komisia domnievala, že aby sa spôsob financovania mohol považovať za neoddeliteľnú súčasť opatrenia pomoci, príjem z dane sa musí nutne poskytnúť na financovanie pomoci a musí mať priamy vplyv na výšku pomoci.

48 V tomto kontexte treba pripomenúť, že Zmluva o FEÚ predvída presné ohraničenie medzi na jednej strane pravidlami, ktoré sa týkajú štátnej pomoci a sú stanovené v článkoch 107 ZFEÚ až 109 ZFEÚ, a na druhej strane pravidlami, ktoré sa týkajú narušení hospodárskej súťaže a ktoré vyplývajú z rozdielov medzi ustanoveniami zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení členských štátov, okrem iného z rozdielov medzi ich daňovými ustanoveniami, ktoré sú stanovené v článkoch 116 ZFEÚ a 117 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 13. januára 2005, Streekgewest, C-174/02, Zb. s. I-85, bod 24).

49 Z toho vyplýva, že daňové opatrenia, ktoré sú určené na financovanie opatrenia pomoci, v zásade nepatria do pôsobnosti ustanovení Zmluvy o FEÚ týkajúcich sa štátnej pomoci (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 13. januára 2005, Pape, C-175/02, Zb. s. I-127, bod 14, a Streekgewest, už citovaný v bode 48 vyššie, bod 25).

50 Ak však daňové opatrenia predstavujú spôsob financovania opatrenia pomoci tak, že ich možno považovať za neoddeliteľnú súčasť tohto opatrenia, Komisia nemôže oddeliť preskúmanie pomoci od účinkov spôsobu jej financovania lebo v takomto prípade môže nezlučiteľnosť spôsobu financovania s právom Únie ovplyvniť zlučiteľnosť schémy pomoci so spoločným trhom (rozsudky Pape, už citovaný v bode 49 vyššie, bod 14, a Streekgewest, už citovaný v bode 48 vyššie, bod 25).

51 Pokiaľ ide o kritéria, ktoré upravujú otázku, či je spôsob financovania pomoci neoddeliteľnou súčasťou opatrenia pomoci, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že medzi daňou a dotknutou pomocou musí existovať vzťah záväzného určenia podľa relevantnej vnútroštátnej právnej úpravy v tom zmysle, že príjem z dane je povinne určený na financovanie pomoci a priamo ovplyvňuje jej výšku a v dôsledku toho aj posúdenie zlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom (rozsudky Súdneho dvora z 15. júna 2006, Air Liquide Industries Belgium, C-393/04 a C-41/05, Zb. s. I-5293, bod 46, a z 22. decembra 2008, Regie Networks, C-333/07, Zb. s. I-10807, bod 99).

52 Z tejto judikatúry teda jednak vyplýva, že na to, aby daň mohla byť považovaná za neoddeliteľnú súčasť opatrenia pomoci, musí medzi daňou a pomocou existovať vzťah záväzného určenia podľa relevantnej vnútroštátnej právnej úpravy v tom zmysle, že príjem z dane je povinne určený na financovanie pomoci. Z toho vyplýva, že v prípade neexistencie takejto právnej úpravy nemožno dospieť k záveru, že daň je určená na opatrenie pomoci a nepredstavuje teda jeden z jej spôsobov. Ďalej samotná skutočnosť, že existuje takéto ustanovenie, sama osebe nepredstavuje dostatočnú podmienku na preukázanie, že daň je neoddeliteľnou súčasťou pomoci. Ak existuje takáto vnútroštátna právna úprava, treba okrem iného preskúmať, či príjem z tejto dane priamo ovplyvňuje výšku pomoci.

53 Na rozdiel od toho, čo tvrdia spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España, aby daň mohla byť považovaná za neoddeliteľnú súčasť opatrenia pomoci nestačí, že príjem z dane je povinne určený na financovanie pomoci.

54 Pokiaľ ide o judikatúru, ktorú uvádzajú spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España na podporu svojich tvrdení, treba konštatovať, že žiaden z rozsudkov, ktoré uvádzajú, nepodporuje ich tvrdenie, podľa ktorého na preukázanie, že spôsob financovania tvorí neoddeliteľnú súčasť opatrenia pomoci stačí, že výber uskutočnený na základe daňového opatrenia je určený pre príjemcu pomoci.

55 V tejto súvislosti spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España uvádzajú skutočnosť, že Súdny dvor v niektorých rozsudkoch konštatoval, že medzi daňovým opatrením a opatrením pomoci musí existovať vzťah záväzného určenia a ak takýto vzťah existuje, príjem z daňového opatrenia priamo ovplyvňuje výšku pomoci.

56 Na rozdiel od toho, čo uvádzajú spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España však nemožno z rozsudkov, ktoré uvádzajú (rozsudky Súdneho dvora Streekgewest, už citovaný v bode 48 vyššie, bod 26; Pape, už citovaný v bode 49 vyššie, bod 15; zo 14. apríla 2005, AEM a AEM Torino, C-128/03 a C-129/03, Zb. s. I-2861, body 46 a 47, a z 27. októbra 2005, Distribution Casino Francúzsko a i., C-266/04 až C-270/04, C-276/04 a C-321/04 až C-325/04, Zb. s. I-9481, bod 40) odvodiť, že priamy vplyv daňového opatrenia na výšku pomoci nie je nevyhnutnou podmienkou, ale len jedným z nepriamych dôkazov. Naopak v rozsudku Streekgewest, už citovanom v bode 48 vyššie (bod 28), sa Súdny dvor neobmedzil len na preskúmanie, či existuje záväzný vzťah medzi daňovým opatrením a opatrením pomoci, ale tiež preskúmal, či príjem z uvedeného daňového opatrenia priamo ovplyvňuje výšku uvedeného opatrenia pomoci.

57 Taktiež treba pripomenúť, že v rozsudkoch, v ktorých Súdny dvor konštatoval neoddeliteľný vzťah medzi opatrením pomoci a jej financovaním bez toho, aby výslovne uviedol požiadavku priameho vplyvu daňového opatrenia na výšku pomoci (rozsudky Súdneho dvora z 21. októbra 2003, van Calster a i., C-261/01 a C-262/01, Zb. s. I-12249, bod 55, a z 27. novembra 2003, Enirisorse, C-34/01 až C-38/01, Zb. s. I-14243, bod 47), šlo o prípady, v ktorých bola táto podmienka splnená.

58 Preto sa Komisia nedopustila nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že na to, aby spôsob financovania mohol byť považovaný za neoddeliteľnú súčasť opatrenia pomoci, musí medzi príslušnou daňou a pomocou existovať vzťah záväzného určenia v tom zmysle, že príjem z dane je povinne určený na financovanie pomoci a priamo ovplyvňuje jej výšku.

59 V dôsledku toho tvrdenia spoločností Telefónica de España a Telefónica Móviles España, ktoré sa týkajú podmienok, ktoré Komisia použila na to, aby dospela k záveru, že spôsob financovania pomoci je jej neoddeliteľnou súčasťou, treba zamietnuť.

– O uplatnení týchto podmienok

60 Hoci žalobkyňa výslovne nespochybňuje podmienky použité Komisiou uvádza, že Komisia mala dospieť k záveru, že pokiaľ ide o daň stanovenú článku 6 zákona č. 8/2009, tieto podmienka boli splnené.

61 Spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España uvádzajú v prvom rade tvrdenia, ktoré majú preukázať, že medzi daňovými opatreniami zavedenými alebo zmenenými zákonom č. 8/2009 a prvkami pomoci zavedenými týmto zákonom existoval potrebný vzťah určenia.

62 Ako však už bolo uvedené v bodoch 51 až 58 vyššie, aby daňové opatrenie mohlo byť považované za neoddeliteľnú súčasť pomoci nestačí, že medzi daňovým opatrením a opatrením pomoci existuje potrebný vzťah určenia. Je tiež potrebné preukázať, že daňové opatrenie priamo ovplyvňuje výšku pomoci.

63 V tejto súvislosti Všeobecný súd konštatuje, že nielen žalobkyňa uvádza tvrdenia, ktoré majú preukázať priamy vplyv troch daňových opatrení zavedených alebo zmenených zákonom č. 8/2009 na výšku pomoci, ktorá je určená RTVE, ale aj niektoré z tvrdení uvedených spoločnosťami Telefónica de España a Telefónica Móviles España možno považovať za týkajúce sa nielen podmienky existencie vzťahu záväzného určenia medzi daňovým opatrením a financovaním RTVE, ale tiež podmienky týkajúcej sa dôkazu o priamom vplyve daňového opatrenia na výšku pomoci.

64 V dôsledku toho treba v prvom rade preskúmať, či tvrdenia uvedené žalobkyňou, ako aj spoločnosťami Telefónica de España a Telefónica Móviles España môžu spochybniť záver Komisie, podľa ktorého príjem z troch daňových opatrení zavedených alebo zmenených zákonom č. 8/2009 priamo neovplyvňuje výšku pomoci určenej RTVE.

65 V tejto súvislosti treba uviesť, že podľa zákona č. 8/2009 výška pomoci určenej RTVE je stanovená podľa čistých nákladov na poskytovanie verejnej služby v oblasti vysielania, ktorá mu bola zverená. Výška pomoci, ktorú dostáva teda nezávisí od výšky platieb uskutočnených na základe daňových opatrení zavedených alebo zmenených uvedeným zákonom.

66 Na jednej strane podľa článku 33 zákona č. 17/2006, v znení zákona č. 8/2009, za predpokladu, že príjmy, ktorými disponuje RTVE, prekročia náklady na poskytovanie verejnej služby v oblasti vysielania, zostatok bude rozdelený. Ak tento zostatok neprekročí 10 % ročných rozpočtových nákladov RTVE, bude prevedený do rezervného fondu, a ak túto hranicu prekročí, bude prevedený do štátneho rozpočtu.

67 Pokiaľ ide o finančné zdroje prevedené do rezervného fondu, z článku 8 zákona č. 8/2009 vyplýva, že tento fond môže byť použitý len na základe výslovného povolenia španielskeho ministerstva hospodárstva a financií, a ak tento fond nebude použitý počas štyroch rokov, bude slúžiť na zníženie náhrad poskytovaných zo španielskeho všeobecného štátneho rozpočtu. Preto finančné prostriedky prevedené do rezervného fondu nemožno považovať za prostriedky priamo ovplyvňujúce výšku pomoci určenej RTVE.

68 Okrem toho článok 3 ods. 2 zákona č. 8/2009 stanovuje maximálnu hranicu príjmov RTVE, ktorá je stanovená na 1 200 miliónov eur na roky 2010 a 2011. Suma, ktorá prekračuje túto hranicu, má byť priamo prevedená do španielskeho všeobecného štátneho rozpočtu.

69 Ďalej podľa článku 2 ods. 2 zákona č. 8/2009 za predpokladu, že príjmy, ktorými disponuje RTVE nestačia na pokrytie nákladov na poskytovanie verejnej služby v oblasti vysielania, rozdiel bude pokrytý z príspevkov zo španielskeho všeobecného štátneho rozpočtu.

70 Komisia teda správne konštatovala, že výška platieb uskutočnených na základe troch daňových opatrení zavedených alebo zmenených zákonom č. 8/2009 nemôže priamo ovplyvniť výšku pomoci poskytnutej RTVE, ktorá bola stanovená na základe čistých nákladov na poskytovanie verejnej služby v oblasti vysielania.

71 Žiadne z tvrdení predložených žalobkyňou alebo spoločnosťami Telefónica de España a Telefónica Móviles España nemože vyvrátiť tento záver.

72 Po prvé, na rozdiel od toho, čo tvrdia spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España, samotná skutočnosť, že tri daňové opatrenia zavedené alebo zmenené zákonom č. 8/2009 boli vytvorená s cieľom nahradiť stratu komerčných príjmov RTVE (pozri odôvodnenie 13 napadnutého rozhodnutia) nestačí na preukázanie skutočnosti, že spôsob financovania tvorí neoddeliteľnú súčasť opatrenia pomoci. Súdny dvor už totiž konštatoval, že táto skutočnosť sama osebe nestačí na preukázanie záväzného vzťahu medzi daňou a daňovou výhodou (rozsudok Streekgewest, už citovaný v bode 48 vyššie, body 26 a 27).

73 Po druhé spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España tvrdia, že Španielske kráľovstvo nie je pripravené doplniť rozpočet RTVE prostriedkami poskytnutými zo všeobecného štátneho rozpočtu, hoci teoreticky existuje takáto povinnosť.

74 Preto treba toto tvrdenie takisto zamietnuť.

75 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry musí byť zákonnosť aktu Únie v rámci žaloby o neplatnosť podanej podľa článku 263 ZFEÚ posudzovaná v závislosti od informácií existujúcich v čase prijatia tohto aktu. Posúdenia uskutočnené Komisiou môžu byť preskúmané iba na základe informácií, ktorými Komisia disponovala v okamihu ich vykonania (rozsudok Súdneho dvora zo 7. februára 1979, Francúzsko/Komisia, 15/76 a 16/76, Zb. s. 321, bod 7).

76 Preto treba konštatovať, že spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España nepredložili žiaden dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že v čase prijatia napadnutého rozhodnutia mala Komisia k dispozícii informácie preukazujúce, že Španielske kráľovstvo nie je pripravené doplniť rozpočet RTVE podľa článku 2 ods. 2 zákona č. 8/2009. Všetky dokumenty, ktoré v tejto súvislosti predložili sú datované až po prijatí napadnutého rozhodnutia, teda po 20. júli 2010.

77 Po tretie spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España tvrdia, že daňové opatrenie určené na financovanie opatrenia pomoci možno považovať za opatrenie, ktoré nie je neoddeliteľne spojené s touto pomocou, len ak Komisia preukáže, že za predpokladu, že daňové opatrenie je nezlučiteľné s právom Únie, sa dotknutý členský štát zaviazal financovať celé opatrenie pomoci.

78 Toto tvrdenie treba takisto zamietnuť.

79 Je pravda, že v prípade, keď na základe uplatnenia oboch uvedených podmienok, teda podmienky súvisiacej sa existenciou záväzného vzťahu určenia medzi daňovým opatrením a financovaním RTVE a podmienky týkajúcej sa preukázania priameho vplyvu daňového opatrenia na výšku pomoci, treba daňové opatrenie považovať za neoddeliteľnú súčasť opatrenia pomoci - ako v prípade parafiškálneho opatrenia, keď celý daňový odvod alebo jeho stanovená časť je priamo a nepodmienene priznaná príjemcovi pomoci - má nezlučiteľnosť daňových aspektov priamy vplyv na opatrenie pomoci. V takom prípade úplná alebo čiastočná nezlučiteľnosť daňových aspektov parafiškálneho opatrenia môže viesť k zrušeniu opatrenia pomoci alebo z zníženiu jeho výšky.

80 V prejednávanej veci však článok 2 ods. 2 zákona č. 8/2009 a článok 33 zákona č. 17/2006 stanovovali, že ak finančné zdroje nestačia na pokrytie nákladov RTVE určených na plnenie jeho záväzkov verejnej služby, Španielske kráľovstvo je povinné pokryť tento rozdiel. V tomto prípade teda výška pomoci priamo nezávisela od daňového opatrenia.

81 Po štvrté žalobkyňa tvrdí, že v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v inej veci sa sama Komisia vyslovila v prospech neoddeliteľnosti daní a opatrenia pomoci, pričom táto vec a prejednávaná vec sú si podobné.

82 Bez toho, aby bolo potrebné preskúmať obsah predmetného rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania treba túto výhradu tiež zamietnuť. Na jednej strane treba pripomenúť, že posúdenia Komisie nachádzajúce sa v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania majú

len dočasný charakter (rozsudok Všeobecného súdu z 27. novembra 2003, Regione Siciliana/Komisia, T-190/00, Zb. s. II-5015, bod 48). Na druhej strane pojem pomoc, a teda aj neoddeliteľný charakter spôsobov financovania, musia byť určené na základe objektívnych kritérií. Nemôžu teda závisieť od subjektívneho posúdenia Komisie. Preto aj keby takáto predchádzajúca správna prax existovala, bola by v rozpore s judikatúrou a Komisia by ňou nemohla byť viazaná.

83 Po piate žalobkyňa tvrdí, že výška pomoci sa z dôvodu tejto platby zväčšuje, lebo je v konkurenčnom vzťahu s RTVE a konkurenčná výhoda RTVE sa zväčšuje v závislosti od výšky dane, ktorú je povinná platiť.

84 Toto tvrdenie treba zamietnuť v rozsahu, v akom sa snaží preukázať, že Komisia nesprávne uplatnila tieto dve podmienky, podľa ktorých príjem z dane sa musí nutne poskytnúť na financovanie pomoci a musí mať priamy vplyv na výšku tejto pomoci. Podľa týchto podmienok nestačí preukázať, že výber dane má vplyv na konkurenčnú výhodu príjemcu pomoci.

85 Toto tvrdenie bude v rozsahu, v akom sa snaží preukázať, že existuje iný predpoklad, podľa ktorého treba spôsob financovania pomoci považovať za neoddeliteľnú súčasť tejto pomoci, preskúmané v rámci druhej časti.

86 V dôsledku toho Komisia správne konštatovala, že výška pomoci určenej RTVE priamo nezávisela od výšky platieb uskutočnených na základe daňových opatrení zavedených alebo zmenených zákonom č. 8/2009.

87 Ako bolo uvedené v bode v bode 62 vyššie, na to, aby mohli byť tri daňové opatrenia zavedené alebo zmenené zákonom č. 8/2009 považované za neoddeliteľnú súčasť prvku pomoci zavedeného uvedeným zákonom, treba kumulatívne splniť podmienku, že medzi daňovým opatrením a opatrením pomoci existuje potrebný vzťah určenia, a podmienku týkajúcu sa dôkazu priameho vplyvu uvedeného daňového opatrenia na uvedené opatrenie pomoci.

88 Netreba teda preskúmať tvrdenia, ktoré žalobkyňa a spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España uvádzajú na preukázanie, že existuje potrebný vzťah určenia medzi daňovým opatrením stanoveným v článku 5 zákona č. 8/2009 a financovaním RTVE, lebo tieto tvrdenia sú neúčinné.

89 Preto treba prvú časť zamietnuť.

O druhej časti založenej na vzťahu medzi daňovými opatreniami a konkurenčnou výhodou RTVE

90 Žalobkyňa uvádza, že okrem hypotézy, ktorú Komisia preskúmala v napadnutom rozhodnutí, existuje aj iná hypotéza, podľa ktorej treba spôsob financovania považovať za neoddeliteľnú súčasť opatrenia pomoci. V prípade asymetrického zdanenia, keď je daň uložená len niektorým hospodárskym subjektom s cieľom kompenzovať údajné plnenie záväzkov verejnej služby a nie je uložená ďalším subjektom, ktoré sú s nimi v konkurenčnom vzťahu, vzťah medzi pomocou a daňou je ešte užší, ako v prípade hypotézy preskúmanej Komisiou. V takom prípade výhoda vyplýva z uloženia povinnosti platiť daň konkurentom podniku, ktorý je príjemcom pomoci.

91 Žalobkyňa sa domnieva, že v prejednávanej veci takýto úzky vzťah existuje medzi daňou stanovenou v článku 6 zákona č. 8/2009 a opatrením pomoci. V prvom rade jej je uložená daň s cieľom kompenzovať náklady, ktoré RTVE znáša v súvislosti s poskytovaním verejnej služby. RTVE tak získava pomoc už na základe samotnej skutočnosti, že jej konkurent platí daň. Čím vyššia je daň, tým väčšia je konkurenčná výhoda. Ďalej skutočnosť, že pomoc v prospech RTVE nie je obmedzená len na nezdanenie, ale príjem z uvedenej dane je prevedený na RTVE, tento záver nespochybňuje, ale posilňuje vzťah medzi uvedenou daňou a opatrením pomoci, lebo tým dochádza k zväčšeniu

konkurenčnej výhody RTVE. Okrem toho v rámci posúdenia zlučiteľnosti pomoci treba preskúmať účinky pomoci v osobitnom kontexte relevantného trhu, teda vziať do úvahy konkurenčné znevýhodnenia ostatných podnikov.

92 V tejto súvislosti treba najskôr pripomenúť rozlišovanie, ktoré Zmluva o FEÚ stanovuje medzi pravidlami týkajúcimi sa štátnej pomoci na jednej strane a pravidlami týkajúcimi sa daňových pravidiel členských štátov na druhej strane. Podľa ustálenej judikatúry sa osoby povinné platiť daň nemôžu dovolávať toho, že oslobodenie iných osôb predstavuje štátnu pomoc, aby sa vyhli zaplateniu uvedenej dane (pozri rozsudok Súdneho dvora z 20. septembra 2001, Banks, C-390/98, Zb. s. I-6117, bod 80 a tam citovanú judikatúru).

93 Prístup, ktorý žalobkyňa obhajuje, má spochybniť túto zásadu. Podľa tohto prístupu by sa podnik mohol brániť plateniu každej dane len tým, že táto daň slúži na financovanie výhody, ktorej príjemcom je podnik, ktorý je s ním v konkurenčnom vzťahu.

94 V tejto súvislosti je síce pravda, že žalobkyňa správne uvádza, že Súdny dvor vo svojom rozsudku zo 7. septembra 2006, Laboratoires Boiron (C-526/04, Zb. s. I-7529, body 27 a 48) dospel k záveru, že v prípade, že platenie poplatku, predstavuje štátnu pomoc môžu podniky, ktoré sú povinné takýto poplatok odvádzať, proti nemu namietať.

95 Avšak na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, z tohto rozsudku nemožno odvodiť, že na to, aby bola daň neoddeliteľnou súčasťou pomoci a podnik, ktorý je povinný platiť daň, ktorá sa priamo podieľa na financovaní pomoci, mohol namietať proti plateniu tejto dane stačí, že tento podnik sa nachádza v konkurenčnom vzťahu s príjemcom pomoci.

96 Prístup Súdneho dvora v rozsudku Laboratoires Boiron, už citovanom v bode 94 vyššie, bol odôvodnený vzhľadom na osobitné okolnosti tejto veci.

97 Vec, v ktorej bol vyhlásený rozsudok Laboratoires Boiron, už citovaný v bode 94 vyššie, sa týkala distribúcie liekov vo Francúzsku, kde existovali dva okruhy priamych konkurentov v oblasti distribúcie liekov, a to okruh veľkoobchodných distribútorov a okruh farmaceutických laboratórií, ktoré uskutočňovali priamy predaj. Predmetný poplatok zaťažoval len priame predaje liekov uskutočnené farmaceutickými laboratóriami. Mal za cieľ najmä dať do rovnováhy podmienky hospodárskej súťaže medzi dvomi okruhmi distribúcie liekov, ktoré boli podľa francúzskeho zákonodarcu skreslené existenciou záväzkov verejnej služby, ktoré boli uložené iba veľkoobchodným distribútorom.

98 V rozsudku Laboratoires Boiron, už citovanom v bode 94 vyššie, Súdny dvor uviedol dva osobitné znaky predmetného poplatku. Na jednej strane uviedol, že nejde o všeobecnú daň, ale o prípad asymetrického podliehania poplatku, keď jedna kategória podnikov poplatku podliehala a iná kategória podnikov, s ktorou bola v priamom konkurenčnom vzťahu kategória podliehajúca poplatku, poplatku nepodlieha (body 32 až 34 rozsudku). Na druhej strane konštatoval, že toto nepodliehanie veľkoobchodných distribútorov poplatku predstavovalo okrem iného cielený zámer, ak nie hlavný cieľ poplatku z priamych predajov, lebo malo za cieľ najmä dať do rovnováhy podmienky hospodárskej súťaže medzi dvomi okruhmi distribúcie (bod 35 rozsudku).

99 Daňové opatrenia, o ktoré šlo v prejednávanej veci, teda tri daňové opatrenia zavedené alebo zmenené zákonom č. 8/2009, nie sú porovnateľné s opatreniami, ktorých sa týkal rozsudok Laboratoires Boiron, už citovaný v bode 94 vyššie.

100 Po prvé hlavným cieľom výberu uvedených daní nie je dať do rovnováhy podmienky hospodárskej súťaže medzi ostatnými poskytovateľmi a RTVE, ale zaistenie financovania pre RTVE.

101 Po druhé vzťah medzi daňovými opatreniami a opatrením pomoci, o ktoré ide v prejednávanej veci, nie je tak úzky, ako vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok Laboratoires Boiron, už citovaný v bode 94 vyššie. V tejto poslednej uvedenej veci existovalo medzi daňovým opatrením a opatrením pomoci také vnútorné prepojenie, ktoré neumožňovalo odlíšiť jedno od druhého. Keďže pomoc spočívala len v uložení povinného poplatku určitým kategóriám podnikov, neuplatniteľnosť opatrenia z dôvodu jeho nezlučiteľnosti s právom Únie priamo viedla k zániku pomoci. Naopak v prejednávanej veci prípadná neuplatniteľnosť daňových opatrení zavedených alebo zmenených zákonom č. 8/2009 z dôvodu ich prípadnej nezlučiteľnosti s právom Únie priamo nevedie k spochybneniu pomoci poskytnutej v prospech RTVE. Ako bolo uvedené v bode 80 vyššie za predpokladu, že spôsob financovania pomoci pre RTVE bude nezlučiteľný s právom Únie, Španielske kráľovstvo je povinné podľa článku 2 ods. 2 zákona č. 8/2009 a článku 33 zákona č. 17/2006 vyrovnať rozdiel medzi finančnými zdrojmi, ktorými disponuje RTVE, a jeho celkovými nákladmi na splnenie jeho záväzkov verejnej služby.

102 Po tretie treba zdôrazniť, že vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Laboratoires Boiron, už citovaný v bode 94 vyššie, bola výška pomoci určená len podľa výška poplatku. Ako uviedol generálny advokát Tizzano v bode 47 svojich návrhov prednesených v tejto veci, prospech, ktorý príjemcovia pomoci mali z toho, že ich konkurenti podliehali namietanému opatreniu, totiž nutne závidel od výšky tohto poplatku. Naopak v prejednávanej veci je výška pomoci určená v prvom rade čistými nákladmi na poskytovanie verejnej služby v oblasti vysielania. Je pravda, že povinnosť platiť dane stanovené v zákone č. 8/2009 môže viesť k dodatočnému konkurenčnému znevýhodneniu súkromných prevádzkovateľov, ktorí sú s RTVE v konkurenčnom vzťahu. V tejto súvislosti však Súdny dvor už rozhodol, že samotná skutočnosť, že platenie dane, ktorej predmetom je prispievať na financovanie pomoci, je uložené podniku a nie príjemcovi pomoci, ktorý je s ním v konkurenčnom vzťahu, nestačí na to, aby bolo možné považovať daň za neoddeliteľnú súčasť uvedenej pomoci (rozsudok Distribution Casino Francúzsko a i./Komisia, už citovaný v bode 56 vyššie, body 40 až 43).

103 Preto na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, tri daňové opatrenia zavedené alebo zmenené zákonom č. 8/2009 nie sú porovnateľné s daňovým opatrením uloženým vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Laboratoires Boiron, už citovaný v bode 94 vyššie.

104 Komisia sa teda nedopustila nesprávneho posúdenia, keď v napadnutom rozhodnutí konštatovala, že neexistuje dostatočne úzky vzťah medzi daňovými opatreniami zavedenými alebo zmenenými č. 8/2009 a prvkami pomoci zavedenými týmto zákonom, ktorý by umožňoval dospieť k záveru, že tieto daňové opatrenia tvoria neoddeliteľnú súčasť opatrenia pomoci.

105 Druhú časť treba preto zamietnuť.

O tretej časti založenej na kontradiktórnom prístupe Komisie

106 Žalobkyňa tvrdí, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je kontradiktórne, lebo Komisia tým, že konštatovala, že zmena systému financovania RTVE by mala byť oznámená najmä z dôvodu zavedenia dane stanovenej v článku 6 zákona č. 8/2009, implicitne pripustila, že táto daň tvorí neoddeliteľnú súčasť pomoci.

107 V tejto súvislosti stačí konštatovať, na rozdiel od toho, čo uvádza žalobkyňa, Komisia v odôvodneniach 48 až 55 napadnutého rozhodnutia neuviedla, že tri daňové opatrenia zavedené alebo zmenené zákonom č. 8/2009 treba považovať za novú pomoc. V odôvodnení 50 uvedeného rozhodnutia sa Komisia obmedzila na konštatovanie, že nové zdroje financovania zavedené uvedeným zákonom znamenajú nové prvky pomoci. Neexistuje teda žiaden rozpor medzi na jednej strane konštatovaním Komisie, že nové zdroje financovania zavedené uvedeným zákonom znamenajú nové prvky pomoci na druhej strane jej konštatovaním v odôvodnení 66 tohto rozhodnutia, podľa ktorého tri daňové opatrenia zavedené alebo zmenené zákonom na financovanie tieto nové zdroje financovania nie sú neoddeliteľnou súčasťou tejto pomoci.

108 Preto treba zamietnuť aj tretiu časť a v dôsledku toho aj celý prvý žalobný dôvod.

O treťom dôvode založenom na porušení článkov 49 ZFEÚ a 63 ZFEÚ

109 Vo svojom treťom žalobnom dôvode žalobkyňa podporovaná spoločnosťami Telefónica de España a Telefónica Móviles España tvrdí, že Komisia porušila články 49 ZFEÚ a 63 ZFEÚ. Daň stanovená v článku 6 zákona č. 8/2009, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou pomoci poskytnutej RTVE, je v rozpore s uvedenými článkami Zmluvy o FEÚ.

110 Komisia podporovaná Španielskym kráľovstvom a RTVE spochybňuje tieto tvrdenia. Komisia okrem toho tvrdí, že časť tvrdení uvedených žalobkyňou je neprípustná.

111 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že v rozsahu, v akom sa žalobkyňa dovoláva porušenia článkov 49 ZFEÚ a 63 ZFEÚ, uplatňuje nezlučiteľnosť daňového opatrenia stanoveného v článku 6 zákona č. 8/2009 s týmito ustanoveniami. Keďže toto daňové opatrenie nie je neoddeliteľnou súčasťou pomoci, Komisia nebola povinná preskúmať jeho zlučiteľnosť s článkami 49 ZFEÚ a 63 ZFEÚ v rámci konania, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie.

112 Z tohto dôvodu treba zamietnuť tretí žalobný dôvod bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o námietke neprípustnosti predloženej Komisiou.

O druhom dôvode založenom na porušení článku 106 ods. 2 ZFEÚ

113 Žalobkyňa podporovaná spoločnosťami Telefónica de España a Telefónica Móviles España tvrdí, že Komisia porušila článok 106 ods. 2 ZFEÚ tým, že povolila schému pomoci, ktorá nedodržiava zásadu proporcionality. Režim financovania RTVE narušuje hospodársku súťaž na trhu nadobúdania vysielacieho obsahu a klesajúcom trhu televíznych divákov, čo je v rozpore so všeobecným záujmom. Tvrdí, že pôsobí ako konkurent RTVE na trhu televíznych divákov a trhu nadobúdania vysielacieho obsahu. Zákon č. 8/2009, najmä jeho článok 6, narušujú hospodársku súťaž na dotknutých trhoch spôsobom, ktorý je v rozpore so spoločným záujmom. RTVE má prospech z dvoch výhod, lebo na jednaj strane bolo jeho financovanie zachované a okrem toho zvýšené a na druhej strane bola znížená schopnosť jeho konkurentov investovať. Táto výhoda mu umožňuje protisúťažné správanie, ktoré nie je v súvislosti s plnením jeho záväzkov verejnej služby potrebné. Jasnými príkladmi protisúťažného správania RTVE v oblasti filmových práv je nadobúdanie iných práv, než práv na vysielanie počas vysielacieho okna bezplatnej televízie, teda napríklad nadobudnutie výlučného práva na vysielanie filmu alebo práva vysielať počas vysielacieho okna platenej televízie, ako aj nátlak, ktorý RTVE vykonávala na skrátenie dĺžky vysielacích okien platenej televízie. Pokiaľ ide o vysielanie športových udalostí s vysokou trhovou hodnotou, RTVE ponúkal za získanie týchto práv neprimerané sumy, čím umelo zvyšoval ceny až do výšky, keď sa mu už jeho konkurenti nemohli vyrovnať. Podľa žalobkyne toto správanie RTVE ovplyvňuje aj jej postavenie na trhu televíznych divákov, lebo jej programová ponuka sa ochudobnila, čo má negatívny vplyv na počet jej predplatiteľov. Poskytovatelia plateného televízneho vysielania nemali na rozdiel od poskytovateľov voľne prístupného televízneho vysielania prospech zo zákazu reklamy pre RTVE. Okrem toho žalobkyňa nemá možnosť ponúkať službu „triple play“. Obmedzenia uložené RTVE neboli dostatočné na to, aby sa zabránilo týmto neprimeraným narušeniam hospodárskej súťaže. V prvom rade zakázať RTVE používať svoj príjem na licitovanie o cene v prípade nadobúdania práv na programy s vysokou trhovou hodnotou nebolo účinné, lebo poslanie verejnej služby, ktoré je zverené RTVE, zahŕňa nadobúdanie programov s vysokou trhovou hodnotou. Taktiež nebolo účinné stanovenie rozpočtového stropu na nadobúdanie vysielacích práv na športové udalosti. Okrem toho stanovená horná hranica na vysielanie premium filmov vyrobených významnými medzinárodnými producentmi v hlavnom vysielacom čase na 52 filmov za rok nebolo dostatočné. Napokon nebolo účinné ani stanovenie hornej hranice, podľa ktorej daň uložená súkromným prevádzkovateľom nesmie presiahnuť 20 % z celkových predpokladaných ročných príjmov.

114 Komisia podporovaná Španielskym kráľovstvom a RTVE nesúhlasí s týmito tvrdeniami.

115 V tejto súvislosti treba na úvod pripomenúť obsah článku 106 ods. 2 ZFEÚ a právny kontext, do ktorého patrí.

116 Podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ podniky poverené poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu podliehajú pravidlám zmlúv, najmä pravidlám hospodárskej súťaže, za predpokladu, že uplatnenie týchto pravidiel neznemožňuje právne alebo v skutočnosti plniť určité úlohy, ktoré im boli zverené. Tento článok tiež stanovuje, že rozvoj obchodu nesmie byť ovplyvnený v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so záujmami Únie.

117 Aby štátna pomoc v zmysle článku 107 ZFEÚ mohla byť vyhlásená za zlučiteľnú s vnútorným trhom podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ, musia byť splnené nasledujúce podmienky: po prvé je potrebné, aby bol dotknutý subjekt poverený úlohou služby vo všeobecnom hospodárskom záujme aktom orgánu verejnej moci a aby tento akt jasne definoval predmetné povinnosti služby vo všeobecnom hospodárskom záujme; po druhé uvedenému subjektu nemôže byť poskytovaná nadmerná náhrada a štátne financovanie nemôže neprimerane ovplyvniť hospodársku súťaž na vonkajšom trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 12. februára 2008, BUPA a i./Komisia, T-289/03, Zb. s. II-81, body 181 a 222).

118 V prejednávanej veci žalobkyňa nespochybňuje tvrdenia Komisie, podľa ktorých je RTVE poverený úlohou služby vo všeobecnom hospodárskom záujme aktom orgánu verejnej moci a tento akt jasne definuje povinnosti služby vo všeobecnom hospodárskom záujme.

119 Okrem toho žalobkyňa osobitne nespochybňuje záver Komisie, že neexistuje riziko nadmernej náhrady. Je pravda, že tvrdí, že podľa zákona č. 8/2009 má RTVE k dispozícii príjmy, ktoré sú vyššie ako príjmy, ktorými disponoval predtým. Toto tvrdenie však uvádza len na preukázanie toho, že sa zvýšila spôsobilosť RTVE narušiť hospodársku súťaž.

120 Žalobkyňa naopak tvrdí, že zákon č. 8/2009 umožňuje RTVE vykonávať tlak na zvyšovanie cien na trhu nadobúdania vysielacieho obsahu a trhu televíznych divákov, čo je v rozpore so spoločným záujmom a že schéma pomoci v prospech RTVE narušuje hospodársku súťaž spôsobom, ktorý je v rozpore so spoločným záujmom.

O prvej časti týkajúcej sa rizika protisúťažného správania RTVE

121 Žalobkyňa uvádza, že Komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď schválila systém financovania RTVE zmenený zákonom č. 8/2009, hoci existovalo riziko protisúťažného správania RTVE na trhu nadobúdania vysielacích práv na športové udalosti a na vysielanie filmov.

122 V tejto súvislosti treba pripomenúť zásady upravujúce preskúmanie rozhodnutia Komisie v oblasti verejných služieb, konkrétnejšie v oblasti vysielacích služieb Všeobecným súdom.

123 Podľa článku 14 ZFEÚ Únia a jej členské štáty dbajú v rámci svojich právomocí a rámci pôsobnosti zmlúv o to, aby služby všeobecného hospodárskeho záujmu fungovali na základe zásad a podmienok, najmä hospodárskych a finančných, ktoré im umožňujú plniť ich poslanie. Tento článok tiež stanovuje, že tieto zásady a podmienky sú stanovené bez toho, aby boli dotknuté právomoci členských štátov v súlade so zmluvami poskytovať, objednávať a financovať takéto služby.

124 Z protokolu č. 26 o službách všeobecného záujmu pripojeného k Zmluve o EÚ a Zmluve o FEÚ vyplýva, že jednou zo spoločných hodnôt Únie, pokiaľ ide o tieto služby, je základná úloha a široké diskrečné právomoci národných, regionálnych a miestnych orgánov pri poskytovaní, obstarávaní a organizovaní služieb všeobecného hospodárskeho záujmu.

125 Podľa protokolu č. 29 o systéme verejnoprávneho vysielania v členských štátoch pripojeného k Zmluve o EÚ a Zmluve o FEÚ vyplýva, že verejnoprávne vysielanie je v členských štátoch priamo spojené s demokratickými, sociálnymi a kultúrnymi potrebami a s potrebou zachovania plurality médií. Z tohto protokolu tiež vyplýva, že ustanovenia Zmluvy o FEÚ nemajú vplyv na právomoc členských štátov pri poskytovaní financovania verejnoprávneho vysielania, pokiaľ je takéto financovanie poskytované prevádzkovateľom vysielania na splnenie verejnoprávneho poslania tak, ako je mu zverené, vymedzené a organizované v každom členskom štáte, a pokiaľ takéto financovanie neovplyvňuje obchodné podmienky a hospodársku súťaž v Únii v takom rozsahu, ktorý by bol v rozpore so spoločným záujmom, pričom sa musí zohľadniť splnenie tohto záväzku verejnoprávnej služby.

126 Z toho vyplýva, že členské štáty majú širokú diskrečnú právomoc pokiaľ ide o vymedzenie úlohy verejnoprávneho vysielania a určenie jeho organizácie (pozri analogicky rozsudok Všeobecného súdu z 1. júla 2010, M6 a TF1/Komisia, T-568/08 a T-573/08, Zb. s. II-3397, bod 139).

127 Preto je preskúmanie vymedzenia úlohy verejnoprávneho vysielania a určenia jeho organizácie Komisiou obmedzené (pozri analogicky rozsudok BUPA a i./Komisia, už citovaný v bode 117 vyššie, bod 220).

128 Pokiaľ ide o preskúmanie rozhodnutia Všeobecným súdom v tejto oblasti treba uviesť, že posúdenie Komisie sa týka zložitých ekonomických skutočností. Preto je preskúmanie rozhodnutia Komisie Všeobecným súdom ešte obmedzenejšie než preskúmanie dotknutého opatrenia členského štátu Komisiou. Obmedzuje sa na posúdenie, či je dotknuté opatrenie zjavne neprimerané sledovanému cieľu (pozri analogicky rozsudok BUPA a i./Komisia, už citovaný v bode 117 vyššie, body 221 a 222).

129 Výhradu založenú na tom, že Komisia dostatočne nezohľadnila riziko protisúťažného správania RTVE na trhu nadobúdania vysielacích práv na športové udalosti a na vysielanie filmov treba preto preskúmať s ohľadom na uvedené úvahy.

130 Najskôr, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne založené na tom, že verejné zdroje, ktorými disponuje RTVE z dôvodu svojho systému financovania mu umožňujú súťažiť so súkromnými prevádzkovateľmi na trhu nadobúdania vysielacieho obsahu treba pripomenúť, že zákon č. 17/2006, v znení zákona č. 8/2009, poveruje RTVE vysielaním, ktoré okrem iného zahŕňa nadobúdanie vysielacích práv na vysielanie športových udalostí a vysielanie filmov vyrobených významnými medzinárodnými producentmi. Vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorou disponujú členské štáty, pokiaľ ide o vymedzenie verejnoprávneho vysielania článok 106 ods. 2 ZFEÚ nebráni tomu, aby si členský štát zvolil široké vymedzenie verejnej služby a zveril prevádzkovateľovi vysielania poslanie poskytovať vyvážené a rôznorodé programy, čo zahŕňa aj vysielanie športových udalostí a vysielanie filmov (pozri v tomto zmysle rozsudky Všeobecného súdu z 26. júna 2008, SIC/Komisia, T-442/03, Zb. s. II-1161, bod 201, a z 22. októbra 2008, TV2/Danmark a i./Komisia, T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04, Zb. s. II-2935, body 122 až 124). Preto samotná skutočnosť, že RTVE konkuruje súkromným prevádzkovateľom na trhu nadobúdania vysielacieho obsahu, a v niektorých prípadoch má nad nimi prevahu, sama osebe nedokazuje, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia.

131 Žalobkyňa však správne uvádza, že nie je v súlade s článkom 106 ods. 2 ZFEÚ, aby sa prevádzkovateľ vysielania správal voči súkromným prevádzkovateľom na trhu protisúťažne napríklad tým, že systematicky prihadzuje k ponúkaným cenám na trhu nadobúdania vysielacieho obsahu. Takéto správanie nemožno považovať za nevyhnutné na splnenie záväzkov verejnej služby.

132 Pokiaľ však ide o takéto riziko, treba konštatovať, že článok 3 ods. 1 druhá veta zákona č. 8/2009 stanovuje, že RTVE nemôže použiť žiaden zo svojich príjmov na zvyšovanie ponúkanej ceny za vysielacie práva k programom s vysokou trhovou hodnotou v porovnaní s jeho konkurentmi. Toto

ustanovenie výslovne zakazuje prihadzovanie k ponúkanej cene zo strany RTVE. Tento zákaz je zopakovaný v článku 43 ods. 7 zákona č. 7/2010, ktorý platil v čase prijatia napadnutého rozhodnutia a ktorý bol známy Komisii (pozri odôvodnenie 75 napadnutého rozhodnutia).

133 Hoci žalobkyňa nespochybňuje existenciu článku 3 ods. 1 druhej vety zákona č. 8/2009 tvrdí, že to nevylučuje, že RTVE systematicky nezvyšuje ponúkané ceny. Tento zákaz nie je účinný.

134 V tejto súvislosti žalobkyňa v prvom rade uvádza, že zákaz licitovania o ponúkanej cene nie je účinný, lebo poslanie verejnej služby RTVE zahŕňa nadobúdanie programov s vysokou trhovou hodnotou. Naopak samotná existencia takéhoto zákazu dokazuje, že správanie RTVE môže narušovať hospodársku súťaž.

135 Toto tvrdenie nemôže uspieť.

136 Ako už bolo uvedené v bode 130 vyššie, článok 106 ods. 2 ZFEÚ nebráni tomu, aby RTVE vstupoval do konkurenčného vzťahu so súkromnými prevádzkovateľmi, ani tomu, aby nadobúdal programy s vysokou trhovou hodnotou v rozsahu, ktorý je potrebný na splnenie záväzkov verejnej služby v oblasti vysielania.

137 V druhom rade žalobkyňa uvádza príklady nadobudnutia práv RTVE, ktoré sú podľa jej názoru spôsobilé preukázať, že RTVE zvyšoval ponúkané ceny.

138 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí obmedzila na preskúmanie súladu systému financovania RTVE zmeneného a doplneného zákonom č. 8/2009. V dôsledku toho v rámci preskúmania tohto rozhodnutia Všeobecným súdom môžu byť príklady uvedené žalobkyňou zohľadnené len v rozsahu, v ktorom sú spôsobilé preukázať, že v čase prijatia napadnutého rozhodnutia sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o účinnosť zákazu stanoveného v článku 3 ods. 1 druhej vete zákona č. 8/2009 a v článku 43 ods. 7 zákona č. 7/2010.

139 Ako však žalobkyňa sama uznala, k väčšine príkladov, ktoré uviedla v súvislosti s príkladmi nadobudnutia práv RTVE, došlo pred nadobudnutím účinnosti zákazu stanoveného v článku 3 ods. 1 druhej vete zákona č. 8/2009.

140 Preto aj za predpokladu, že tieto príklady nadobudnutia práv RTVE by svedčili o protisúťažnom správaní RTVE, nedokazujú, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o účinnosť zákazu stanoveného v článku 3 ods. 1 druhej vete zákona č. 8/2009 a v článku 43 ods. 7 zákona č. 7/2010.

141 V tejto súvislosti treba tiež odmietnuť tvrdenie žalobkyne založené na skutočnosti, že hoci k príkladom nadobudnutia práv RTVE došlo pred nadobudnutím účinnosti zákazu stanoveného v článku 3 ods. 1 druhej vete zákona č. 8/2009 a v článku 43 ods. 7 zákona č. 7/2010, ich účinky pretrvávali aj do budúcnosti. Ako už bolo uvedené v bode 138 vyššie, napadnuté rozhodnutie sa týka systému financovania RTVE zmeneného a doplneného zákonom č. 8/2009 a zlučiteľnosť tohto systému nie je ovplyvnená týmito nadobudnutiami.

142 Jediným prípadom z prípadov nadobudnutia práv RTVE, ktoré žalobkyňa uvádza na preukázanie protisúťažného správania RTVE, ku ktorému došlo po nadobudnutí účinnosti zákazu stanoveného v článku 3 ods. 1 druhej vete zákona č. 8/2009 a v článku 43 ods. 7 zákona č. 7/2010 je nadobudnutie práv na bezplatné vysielanie Ligy šampiónov Union des associations européennes de football (UEFA) na roky 2012 až 2015. V tejto súvislosti žalobkyňa uvádza, že jeden súkromný prevádzkovateľ podal sťažnosť na španielske orgány, lebo sa domnieval, že RTVE sa v súvislosti s nadobudnutím týchto práv dopustil licitovania o ponúkanej ceny. Domnieva sa, že tieto skutočnosti môžu preukázať neúčinnosť predmetného zákazu.

143 Tento príklad nadobudnutia práv RTVE však nedokazuje, že Komisia sa v momente, keď prijala napadnuté rozhodnutie, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o účinnosť zákazu stanoveného v článku 3 ods. 1 druhej vete zákona č. 8/2009 a v článku 43 ods. 7 zákona č. 7/2010.

144 Na jednej strane treba uviesť, že k danému nadobudnutiu došlo nielen po nadobudnutí účinnosti zákazu stanoveného v článku 3 ods. 1 druhej vete zákona č. 8/2009 a v článku 43 ods. 7 zákona č. 7/2010, ale tiež po prijatí napadnutého rozhodnutia. Podľa ustálenej judikatúry však musí byť zákonnosť aktu Únie v rámci žaloby o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ posudzovaná na základe skutkového a právneho stavu existujúceho v čase prijatia aktu. Preto môže byť posúdenie Komisie preskúmané len na základe skutočností, ktorými disponovala v čase, keď tieto posúdenia vykonala (rozsudok Francúzsko/Komisia, už citovaný v bode 75 vyššie, bod 7).

145 Na druhej strane a v každom prípade skutočnosť, že súkromný prevádzkovateľ podal sťažnosť na španielske orgány nedokazuje, že zákaz stanovený v článku 3 ods. 1 druhej vete zákona č. 8/2009 a v článku 43 ods. 7 zákona č. 7/2010 je neúčinný. Naopak skutočnosť, že súkromný prevádzkovateľ môže požiadať španielske orgány o preskúmanie, či RTVE dodržala uvedený zákaz svedčí skôr o tom, že tento zákaz je účinný.

146 Preto príklady nadobudnutia práv RTVE, ktoré žalobkyňa uviedla na preukázanie toho, že RTVE sa dopustil zakázaného špekulačného správania nespochybňujú účinnosť zákazu stanoveného v článku 3 ods. 1 druhej vete zákona č. 8/2009 a v článku 43 ods. 7 zákona č. 7/2010.

147 Žalobkyňa teda nepreukázala, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o riziko protisúťažného správania RTVE na trhu nadobúdania vysielacích práv na športové udalosti a na vysielanie filmov.

148 Z toho vyplýva, že prvú časť je potrebné zamietnuť.

O druhej časti založenej na ovplyvnení alebo narušení obchodu v rozpore so záujmom Únie

149 Žalobkyňa tvrdí, že systém financovania RTVE ovplyvňuje obchod a tým narušuje hospodársku súťaž spôsobom, ktorý je v rozpore so spoločným záujmom.

150 V tomto kontexte treba odlíšiť tvrdenia žalobkyne týkajúce sa troch daňových opatrení zavedených alebo zmenených zákonom č. 8/2009 a jej tvrdenia týkajúce sa účinkov prvkov pomoci stanovených systémom financovania RTVE zmeneným a doplneným uvedeným zákonom.

151 Tvrdenia žalobkyne týkajúce sa účinkov troch daňových opatrení zavedených alebo zmenených zákonom č. 8/2009 na hospodársku súťaž a obchod v rámci Únie treba zamietnuť ako nedôvodné. V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že tieto daňové opatrenie nie sú neoddeliteľnou súčasťou pomoci zavedenej uvedeným zákonom a Komisia nebola teda povinná preskúmať ich účinky v rámci konania, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, ktoré sa týka len zlučiteľnosti pomoci v prospech RTVE (pozri bod 111 vyššie).

152 Pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne týkajúce sa účinkov prvkov pomoci stanovených systémom financovania RTVE zmeneným a doplneným zákonom č. 8/2009, na úvod stačí pripomenúť, že z článku 106 ods. 2 druhej vety ZFEÚ vyplýva, že plnenie poslania verejnej služby nesmie ovplyvniť obchod v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so záujmami Únie a že z protokolu č. 29 o systéme verejnoprávneho vysielania v členských štátoch pripojeného k Zmluve o EÚ a Zmluve o FEÚ vyplýva, že financovanie prevádzkovateľa verejnoprávneho vysielania nemôže ovplyvňovať obchodné podmienky a hospodársku súťaž v Únii v takom rozsahu, ktorý by bol v rozpore so spoločným záujmom.

153 Z článku 106 ods. 2 druhej vety ZFEÚ a z protokolu č. 29 o systéme verejnoprávneho vysielania v členských štátoch pripojeného k Zmluve o EÚ a Zmluve o FEÚ vyplýva, že schému pomoci nemožno odôvodniť podľa článku 106 ods. 2 prvej vety ZFEÚ ak ovplyvňuje obchod a hospodársku súťaž v rozsahu, ktorý je v rozpore so záujmom Únie, a to aj v prípade, že nebola spochybnená potreba tejto pomoci.

154 Ako vyplýva z protokolu č. 29 o systéme verejnoprávneho vysielania v členských štátoch pripojeného k Zmluve o EÚ a Zmluve o FEÚ pri posúdení podmienok stanovených v článku 106 ods. 2 ZFEÚ, treba zohľadniť uskutočnenie verejnej služby v oblasti vysielania, pričom verejná služby v oblasti vysielania je definovaná členskými štátmi a je priamo spojená s demokratickými, sociálnymi a kultúrnymi potrebami a s potrebou zachovania plurality médií.

155 Z toho vyplýva, že aby bolo možné rozhodnúť, že schéma pomoci v prospech prevádzkovateľa, ktorému bolo zverené poslanie verejnej služby v oblasti vysielania nespĺňa podmienku stanovenú v článku 106 ods. 2 druhej vete ZFEÚ, musí podstatným spôsobom narušovať obchod a hospodársku súťaž a v rozsahu, ktorý je zjavne neprimeraný, pokiaľ ide o ciele sledované členskými štátmi.

156 Dôvodnosť tvrdení uvedených žalobkyňou teda treba preskúmať s ohľadom na predchádzajúce úvahy.

157 Po prvé, v rozsahu v akom žalobkyňa tvrdí, že systém financovania RTVE narušuje hospodársku súťaž, lebo RTVE umožňuje vstupovať do konkurenčných vzťahov so súkromnými prevádzkovateľmi, pokiaľ ide o vysielanie športových udalostí a filmov vyrobených významnými medzinárodnými producentmi, stačí pripomenúť, že článok 106 ods. 2 ZFEÚ nebráni širokému vymedzeniu verejnej služby v oblasti vysielania. Samotná táto skutočnosť nesvedčí o tom, že nebola splnená podmienka stanovená v článku 106 ods. 2 druhej vete ZFEÚ.

158 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že jej činnosť je ovplyvnená systémom financovania RTVE, čo vedie k ochudobneniu jej ponuky a negatívne ovplyvňuje počet jej predplatiteľov.

159 Aj za predpokladu, že ujma uvedená žalobkyňou by bola preukázaná a bola by pripísateľná RTVE a nie ostatným súkromným prevádzkovateľom, ktorí sú na španielskom trhu v konkurenčnom vzťahu so žalobkyňou, neumožňovalo by to preukázať narušenie hospodárskej súťaže a obchodu, ktoré je zjavne neprimerané cieľom, ktoré sleduje Španielske kráľovstvo.

160 Aby bolo možné rozhodnúť, že dochádza k takémuto narušeniu, treba preukázať, že z dôvodu systému financovania RTVE zmeneného a doplneného zákonom č. 8/2009 je činnosť súkromného prevádzkovateľa na španielskom vysielacom trhu vylúčená alebo nadmerne sťažená.

161 V tejto súvislosti však treba konštatovať, že zákon č. 8/2009 stanovuje hranice činnosti RTVE, čo má za cieľ zaručiť, že činnosť súkromných prevádzkovateľov nebude dotknutá neprimeraným spôsobom.

162 Najskôr článok 3 ods. 2 zákona č. 8/2009 stanovuje pokiaľ ide o rozpočet RTVE maximálnu hornú hranicu 1 200 miliónov eur. Nezávisle od vymedzenia poslania verejnej služby a jej organizácie, ekonomický rozmer RTVE ostáva obmedzený. Pokiaľ ide o túto hranicu, Komisia v odôvodnení 71 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že táto výška zodpovedá priemernému rozpočtu, ktorým RTVE disponoval podľa systému zmiešaného financovania a nič neumožňuje konštatovať, že zrušenie reklamy by mohlo viesť k podstatnému zníženiu skutočných nákladov RTVE.

163 Ďalej treba uviesť, že článok 9 ods. 1 písm. i) uvedeného zákona stanovuje, že RTVE musí obmedziť na 10 % z celkového ročného rozpočtu na externé dodávky, nákupy a služby nadobúdanie vysielacích práv na oficiálne športové udalosti všeobecného záujmu alebo veľkého záujmu spoločnosti, ktoré budú stanovené v programovej zmluve, s výnimkou olympijských a paraolympijských hier.

164 Okrem toho, článok 9 ods. 1 písm. m) tohto zákona stanovuje, že RTVE môže na všetkých kanáloch vysielať len 52 nových filmov vyrobených významnými medzinárodnými producentmi v hlavnom vysielacom čase za rok. Ide o filmy, ktoré už boli premietané v kinách a sú dva až štyri roky staré.

165 Žalobkyňa teda neuviedla, ako by mohla byť činnosť súkromných prevádzkovateľov na španielskom vysielacom trhu napriek obmedzeniam uvedeným v bodoch 162 až 164 vyššie vylúčená alebo nadmerne sťažená.

166 Z toho vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o podmienku ovplyvnenia obchodu a hospodárskej súťaže v rozsahu, ktorý je v rozpore so záujmom Únie stanoveným v článku 106 ods. 2 druhej vete ZFEÚ a protokole č. 29 o systéme verejnoprávneho vysielania v členských štátoch pripojeného k Zmluve o EÚ a Zmluve o FEÚ.

167 Časť založenú na porušení článku 106 ods. 2 druhej vety ZFEÚ treba teda zamietnuť.

O ostatných výhradách uvedených spoločnosťami Telefónica de España a Telefónica Móviles España v súvislosti s druhým dôvodom

168 Spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España tvrdia, že Komisia povolila systém financovania RTVE zmenený a doplnený zákonom č. 8/2009 v rozpore s článkom 106 ods. 2 ZFEÚ a článkom 296 ZFEÚ, hoci existovalo riziko nadmernej náhrady, a to bez toho, aby v tejto súvislosti poskytla dostatočné odôvodnenie. Napriek pochybnostiam vysloveným vnútroštátnymi orgánmi, pokiaľ ide o riziko nadmernej náhrady, sa Komisia v odôvodnení 71 napadnutého rozhodnutia len obmedzila na konštatovanie, že od RTVE sa bude naďalej vyžadovať, aby prilákal veľký počet divákov a zrušenie reklamy vyvolá potrebu ďalšej produkcie, ktorá sa bude musieť financovať. Komisia najmä nevysvetlila dôvody, prečo sa suma stanovená v rozpočte RTVE zdá byť „prezieravá“.

169 Komisia tvrdí, že ide o nové dôvody, ktoré nesúvisia s predmetom žaloby a v dôsledku toho sú neprípustné. Navyše nie sú dôvodné.

170 Pokiaľ ide o námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou, ktorá sa opiera o článok 40 štvrtý odsek Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ktorý sa uplatňuje na Všeobecný súd podľa článku 53 uvedeného štatútu a článku 116 ods. 3 rokovacieho poriadku, treba pripomenúť, že súd Únie je oprávnený posúdiť podľa okolností každej veci, či riadny výkon spravodlivosti odôvodňuje meritórne zamietnutie žalobného dôvodu bez toho, aby predtým rozhodol o jeho prípustnosti (rozsudok Všeobecného súdu z 15. júna 2005, Regione autonoma della Sardegna/Komisia, T-171/02, s. II-2123, bod 155).

171 Za okolností prejednávanej veci Všeobecný súd usudzuje, že v záujme hospodárnosti je potrebné vyjadriť sa najprv k dôvodnosti výhrad uvádzaných spoločnosťami Telefónica de España et Telefónica Móviles España v súvislosti s druhým žalobným dôvodom bez toho, aby sa predtým rozhodlo o ich prípustnosti, pretože tieto dôvody sú v každom prípade a z dôvodov uvedených nižšie nedôvodné.

172 Výhrady uvedené spoločnosťami Telefónica de España a Telefónica Móviles España sa týkajú odôvodnení uvedených v odôvodneniach 67 až 73 napadnutého rozhodnutia, v ktorých Komisia preskúmala, či existuje riziko nadmernej náhrady a dospela k záveru, že neexistuje žiadny náznak, že odhadovaná ročná náhrada pre RTVE za plnenie záväzku verejnej služby by mohla presahovať čisté náklady, ktoré možno odôvodnene očakávať, na túto službu alebo že tieto čisté náklady na verejnú službu napokon prekročí. V odôvodnení 71 Komisia uviedla:

„Španielsko však preukázalo, že plánovanie rozpočtu zostáva v súlade s ročnými rozpočtovými nákladmi v predchádzajúcich rokoch a že nie je žiadny dôvod predpokladať, že by sa teraz alebo v blízkej budúcnosti mohli dosiahnuť značné úspory nákladov iba prostredníctvom zrušenia reklamy.

Od RTVE sa bude naďalej vyžadovať, aby prilákal veľký počet divákov a zrušenie reklamy vyvolá potrebu ďalšej produkcie, ktorá sa bude musieť financovať. V porovnaní s údajmi z predchádzajúcich rokov (1 177 miliónov EUR v roku 2007, 1 222 miliónov EUR v roku 2008 a 1 146 miliónov EUR v roku 2009) a vzhľadom na ďalšie náklady na produkciu (104 miliónov EUR), ktoré sú potrebné na nahradenie času na vysielanie reklamy pre zostávajúci komerčný príjem (odhadom iba 25 miliónov EUR), sa zdá, že limit vo výške 1 200 miliónov EUR na plánovanie rozpočtových nákladov predstavuje opatrnú a primeranú sumu pre ročné rozpočtové náklady na náhradu za poskytovanie verejných služieb. Okrem toho zásada náhrady konečných čistých nákladov verejnoprávneho vysielateľa nevyhnutne znamená jeho ochranu pred výkyvmi v príjmoch na trhu s reklamou.“

173 Spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España namietajú jednak porušenie článku 106 ods. 2 ZFEÚ a jednak porušenie povinnosti odôvodnenia.

– O výhrade založenej na porušení článku 106 ods. 2 ZFEÚ

174 Spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España tvrdia, že Komisia tým, že povolila systém financovania RTVE bez toho, aby zaručila, že neexistuje riziko nadmernej náhrady, porušila článok 106 ods. 2 ZFEÚ.

175 Po prvé spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España tvrdia, že Komisia v odôvodnení 71 napadnutého rozhodnutia nevykonala dostatočne podrobné preskúmanie.

176 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ako už bolo uvedené v bode 117 vyššie, aby štátna pomoc v zmysle článku 107 ZFEÚ mohla byť vyhlásená za zlučiteľnú s vnútorným trhom podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ, poskytovateľovi služby vo všeobecnom hospodárskom záujme nemôže byť poskytovaná nadmerná náhrada.

177 V prejednávanej veci spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España nespochybňujú záver Komisie, že RTVE je poverený úlohou služby vo všeobecnom hospodárskom záujme aktom orgánu verejnej moci, ktorý jasne definuje povinnosti služby vo všeobecnom hospodárskom záujme.

178 Spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España sa však domnievajú, že záver Komisie uvedený v odôvodnení 73 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého neexistuje žiadny náznak, že odhadovaná ročná náhrada pre RTVE za plnenie záväzku verejnej služby bude presahovať sumu, v prípade ktorej možno odôvodnene očakávať, že bude predstavovať čisté náklady na verejnú službu je nesprávny, lebo Komisia dostatočne nepreskúmala riziko nadmernej náhrady.

179 V tejto súvislosti treba na úvod konštatovať, že spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España spochybňujú len jeden z kontrolných mechanizmov stanovených v systéme financovania RTVE, hoci tento systém stanovuje celý rad kontrolných mechanizmov, ktoré majú zaručiť, že RTVE budú poskytnuté len prostriedky potrebné na splnenie jeho poslania.

180 V tomto kontexte treba najskôr uviesť, že ekonomický rozmer činnosti RTVE je vymedzený s ohľadom na záväzky verejnej služby, ktoré mu boli zverené. Z článku 3 ods. 2 zákona č. 8/2009 vyplýva, že činnosť RTVE je vymedzená rámcovým poslaním schváleným zákonodarnou mocou na obdobie 9 rokov (pozri článok 4 ods. 1 zákona č. 17/2006) a programovými zmluvami konkretizujúcimi rámcové poslanie schválenými vládou na obdobie troch rokov (pozri článok 4 ods. 2 zákona č. 17/2006). Tieto akty musia obsahovať informácie o ekonomickom rozmere činnosti RTVE a hranice jeho ročného rastu, pričom uvedený ekonomický rozmer je vymedzený s ohľadom na záväzky verejnej služby, ktoré mu boli zverené.

181 Ďalej treba pripomenúť, že zdroje financovania RTVE sú vytvorené tak, aby vylúčili nadmernú náhradu. Ako bolo uvedené v bodoch 6 až 9 vyššie, RTVE je financovaná z rôznych zdrojov, ktoré sú vymenované v článku 2 ods. 1 zákona č. 8/2009. Hlavnými zdrojmi sú jednak príjmy pochádzajúce z troch daňových opatrení zavedených alebo zmenených článkami 4 až 6 uvedeného zákona, a ročná náhrada zo španielskeho všeobecného štátneho rozpočtu uvedená v jeho článku 2 ods. 1 písm. a). Určenie výšky ročnej náhrady teda umožňuje prispôsobiť predbežnú výšku príjmov, ktoré bude mať RTVE k dispozícii v príslušnom roku. Pokiaľ ide o výšku ročnej náhrady, článok 33 ods. 1 zákona č. 17/2006 stanovuje, že musí byť stanovená tak, že suma tejto náhrady a ostatných príjmov, ktorými disponuje RTVE, nepresahuje náklady na záväzky verejnej služby, ktoré musí splniť počas predmetného rozpočtového roku.

182 Okrem toho článok 33 ods. 2 zákona č. 17/2006, v znení zákona č. 8/2009, stanovuje, že ak sa po skončení roka zistí, že náhrada, ktorá bola RTVE poskytnutá, presahuje čisté náklady vynaložené na splnenie záväzkov verejnej služby v oblasti vysielania počas predmetného roka, suma pridelená zo španielskeho všeobecného štátneho rozpočtu na nasledujúci rok bude znížená o zostatok, ktorý nebol prevedený do rezervného fondu.

183 Napokon systém financovania RTVE stanovuje tiež kontrolu *ex post*. Ako Komisia uviedla v odôvodnení 72 napadnutého rozhodnutia, systém financovania RTVE stanovuje po prvé rozpočtové kontrolné mechanizmy, ktoré spočívajú vo vnútornom audite, verejnom preskúmaní štátnym audítorským úradom a externým auditom, ktorý vykonáva súkromná audítorská firma, po druhé dozor nad tým, ako si RTVE plní poslanie verejnej služby, a nad jej účtovnou závierkou, ktorý vykonáva španielsky parlament a španielsky audiovizuálny orgán a po tretie preskúmanie Dvorom audítorov.

184 Je pravda, že kontrolné mechanizmy uvedené v bodoch 180 až 183 vyššie majú abstraktný charakter. Treba však pripomenúť, že Komisia v napadnutom rozhodnutí posudzovala zlučiteľnosť schémy pomoci. Preto sa mohla obmedziť len na to, aby overila, či existujú dostatočné kontrolné mechanizmy na zabezpečenie toho, že celková výška pomoci, ktorú RTVE dostáva na príslušný rok podľa tejto schémy, nepresahuje čisté náklady na splnenie záväzkov verejnej služby v oblasti vysielania, ktoré mu boli zverené.

185 Treba konštatovať že spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España neuvádzajú tvrdenia, ktoré osobitne spochybňujú účinnosť kontrolných mechanizmov uvedených v bodoch 180 až 183 vyššie. V rozsahu, v akom tvrdia, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí nemohla odvolávať na svoje predchádzajúce rozhodnutia týkajúce sa financovania RTVE treba pripomenúť, že Komisia bola povinná preskúmať zlučiteľnosť existujúceho systému financovania RTVE len v rozsahu, v akom bol dotknutý zákonom č. 8/2009. Preto Komisii nič nebránilo v tom, aby pokiaľ ide o kontrolné mechanizmy stanovené v pôvodnom systéme financovania RTVE, ktorých účinnosť nebola spochybnená zmenami vyvolanými zákonom č. 8/2009, odkázala na predchádzajúcu analýzu týchto mechanizmov.

186 Po druhé, pokiaľ ide konkrétnejšie o výhrady spoločností Telefónica de España a Telefónica Móviles España týkajúce sa posúdení Komisie v odôvodnení 71 napadnutého rozhodnutia, pred preskúmaním, či bola kontrola vykonaná zo strany Komisie nedostatočná treba preskúmať úlohu sumy 1 200 miliónov eur stanovenej v článku 3 ods. 2 zákona č. 8/2009.

187 Pokiaľ ide o úlohu sumy 1 200 miliónov eur treba najskôr pripomenúť, že Komisia neschválila systém financovania, podľa ktorého má RTVE k dispozícii na príslušný rok rozpočet v tejto výške. Ako bolo uvedené v bodoch 180 až 183 vyššie, zákon č. 8/2009 stanovuje mechanizmy, ktoré majú zaručiť, aby pomoc v prospech RTVE zodpovedala čistým nákladom na splnenie jeho záväzkov verejnej služby. Článok 3 ods. 2 zákona č. 8/2009 teda stanovuje hornú hranicu rozpočtu RTVE na 1 200 miliónov eur, teda hornú hranicu, ktorá nesmie byť prekročená ani ak by rozpočet RTVE mohol byť vyšší v prípade, že jediným relevantným kritériom by boli náklady na splnenie jeho záväzkov verejnej

služby. Podľa tejto hranice nesmie byť rozpočet RTVE vyšší než maximálna horná hranica 1 200 miliónov eur, ale môže byť nižší, ak sú náklady na splnenie záväzkov verejnej služby v príslušnom roku nižšie.

188 Z toho vyplýva, že treba zamietnuť výhradu spoločností Telefónica de España a Telefónica Móviles España založenú na tom, že náklady RTVE na splnenie záväzkov verejnej služby by prípadne mohli byť nižšie než 1 200 miliónov eur. Kontrolné mechanizmy uvedené v bodoch 180 až 183 vyššie totiž zaručujú, že v takom prípade sa výška pomoci na príslušný rok obmedzí na čisté náklady vynaložené na splnenie záväzkov spojených s verejnou službou v oblasti vysielania.

189 Ďalej, pokiaľ ide o výhrady spoločností Telefónica de España a Telefónica Móviles España smerujúce k tomu, že Komisia nedostatočne preskúmala maximálnu hornú hranicu 1 200 miliónov eur treba pripomenúť, že členské štáty majú širokú diskrečnú právomoc, pokiaľ ide o stanovenie náhrady za poskytovanie verejnej služby v oblasti vysielania, takže preskúmanie primeraného charakteru náhrady za verejnoprávne vysielanie vykonávané Komisiou je obmedzené a ešte väčšmi je obmedzené preskúmanie rozhodnutia Komisie Všeobecným súdom (pozri body 126 až 128 vyššie). Kontrola Všeobecného súdu sa teda obmedzuje na preskúmanie toho, či sa Komisia nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia.

190 V prejednávanej veci však žiadne tvrdenie uvedené spoločnosťami Telefónica de España a Telefónica Móviles España nie je spôsobilé preukázať, že úvahy uvedené v odôvodnení 71 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorých sa limit 1 200 miliónov eur zdá byť prezieravý, sú poznačené zjavne nesprávnym posúdením.

191 Po prvé ako Komisia uviedla v odôvodnení 71 napadnutého rozhodnutia, suma 1 200 miliónov eur zodpovedá priemernému rozpočtu, ktorý mal RTVE k dispozícii podľa zmiešaného financovania.

192 Po druhé z odôvodnenia 71 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia jednak zohľadnila existenciu dodatočných nákladov vo výške 104 miliónov eur na účely zaplnenia vysielacieho času, ktorý bol predtým určený na reklamu a náklady vyvolané splnením dodatočných záväzkov verejnej služby v oblasti programov, ktoré boli RTVE uložené zákonom č. 8/2009 a ďalej uviedla, že nič neumožňuje konštatovať, že zrušenie reklamy by mohlo viesť k podstatnému zníženiu skutočných nákladov RTVE.

193 Na rozdiel od toho, čo tvrdia spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España, tieto úvahy nie sú zjavne nesprávne. Nie je zrejmé, že náklady na splnenie poslania verejnej služby vynaložené RTVE budú podstatne nižšie, než náklady, ktoré niesol podľa zákona č. 17/2006. Je pravda, že v odôvodnení 59 napadnutého rozhodnutia Komisia konštatovala, že stiahnutie RTVE z trhu s televíznou reklamou môže prispieť k posilneniu verejnoprávneho poslania tým, že sa programovanie stane menej závislým od poplatkov za reklamu a výkyvov komerčných príjmov. Avšak na rozdiel od toho, čo tvrdia spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles, samotná skutočnosť, že RTVE sa stal prevádzkovateľom nepodliehajúcim obchodným tlakom spojeným s účasťou na trhu s reklamou neumožňuje dospieť k záveru, že bude ponúkať iné programy, ktoré mu umožnia vykonávať jeho činnosť za náklady, ktoré budú podstatne nižšie. Článok 106 ods. 2 ZFEÚ nijako neodporuje tomu, aby členský štát vymedzil poslanie verejnej služby v oblasti vysielania extenzívnym spôsobom, ktoré umožní verejnoprávnemu poskytovateľovi vysielania ponúkať vyvážené a pestré programy a udržať si určitú úroveň sledovanosti (rozsudok SIC/Komisia, už citovaný v bode 130 vyššie, bod 201).

194 Po tretie na rozdiel od toho, čo tvrdia spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España sa Komisia nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď hlbšie nepreskúmala, či by prechod na systém takmer výlučného verejného financovania a zmena záväzkov verejnej služby mohol mať vplyv na náklady, ktoré znáša RTVE. Vzhľadom na skutočnosť, že suma vo výške 1 200 miliónov eur stanovená v článku 3 ods. 2 zákona č. 8/2009 predstavuje len maximálnu hornú hranicu rozpočtu RTVE

a mechanizmy vysvetlené v bodoch 180 až 183 vyššie zaručujú, že výška pomoci pre RTVE neprekročí čisté náklady na splnenie záväzkov verejnej služby, Komisia nebola povinná vykonať detailnejšie posúdenie.

195 Po štvrté v rozsahu, v akom spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España tvrdia, že Komisia mala reagovať na pripomienky niektorých vnútroštátnych orgánov treba konštatovať, že v odôvodnení 69 napadnutého rozhodnutia sama Komisia vyslovila pochybnosti, pokiaľ ide o primeranosť opatrenia, ale po svojom preskúmaní dospela k záveru, že neexistuje riziko nadmernej náhrady. V každom prípade skutočnosť, že podrobne nepreskúmala všetky kritické pripomienky vnútroštátnych správnych orgánov týkajúce sa návrhu zákona nie je sama o sebe spôsobilá preukázať zjavne nesprávne posúdenie, najmä keď ide o oblasť, v ktorej majú členské štáty širokú diskrečnú právomoc a preskúmanie zo strany Komisie je obmedzené.

196 Spoločnostiam Telefónica de España a Telefónica Móviles España sa teda nepodarilo preukázať, že konštatovanie Komisie uvedené v odôvodnení 71 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého sa zdá byť maximálna horná hranica 1 200 miliónov eur prezieravá, je postihnutý zjavne nesprávnym posúdením.

197 Vzhľadom na uvedené úvahy treba zamietnuť výhradu založenú na neexistencii dostatočne podrobnej kontroly *ex ante*.

– O výhrade založenej na porušení povinnosti odôvodnenia

198 Spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España tvrdia, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia v zmysle článku 296 ZFEÚ. Dostatočne neodôvodnila záver, že neexistovalo riziko nadmernej náhrady.

199 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že odôvodnenie vyžadované podľa článku 296 ZFEÚ má byť prispôsobené povahe predmetného aktu a má uvádzať jasným a jednoznačným spôsobom úvahy inštitúcie, autora aktu, spôsobom umožňujúcim dotknutým osobám spoznať odôvodnenia prijatých opatrení a príslušnému súdu vykonávať svoju kontrolnú právomoc. Požiadavka odôvodnenia musí byť hodnotená vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, charakter uvádzaných dôvodov a záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a osobne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, má byť posudzovaná s ohľadom nielen na jeho znenie, ale tiež na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich predmetnú oblasť (pozri rozsudok Všeobecného súdu z 1. júla 2009, KG Holding a i./Komisia, T-81/07 až T-83/07, Zb. s. II-2411, body 61 a 62 a tam citovanú judikatúru).

200 V prejednávanej veci bolo odôvodnenie napadnutého rozhodnutia dostatočné.

201 V prvom rade na rozdiel od toho, čo tvrdia spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España, sa odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, o ktoré Komisia opierala svoj záver, že neexistuje riziko nadmernej náhrady, neobmedzovalo len na odôvodnenie 71 napadnutého rozhodnutia. Komisia odkázala tiež v odôvodneniach 67 až 73 uvedeného rozhodnutia na kontrolné mechanizmy uvedené v bodoch 180 až 183 vyššie. V tejto súvislosti treba tiež uviesť, že Komisia odkázala na tieto mechanizmy aj v odôvodneniach 14, 16 a 17 tohto rozhodnutia.

202 Ďalej pokiaľ ide o výhradu spoločností Telefónica de España a Telefónica Móviles España založenú na abstraktnej povahe týchto úvah treba pripomenúť, že z napadnutého rozhodnutia jasne vyplýva, že Komisia len schválila schému pomoci, ktorá umožňovala, aby bola RTVE poskytnutá pomoc zodpovedajúca čistým nákladom za splnenie záväzkov verejnej služby a že sa nevyslovila k otázke pomoci vo výške 1 200 miliónov eur.

203 Okrem toho v rozsahu, v akom spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España tvrdia, že Komisia mala reagovať na pripomienky niektorých vnútroštátnych orgánov, treba konštatovať, že rozhodnutie dostatočne odôvodnila, ak z neho jasne a jednoznačne vyplýva jej uvažovanie a dotknuté osoby sa tak môžu oboznámiť s dôvodmi prijatého opatrenia a príslušný súd môže vykonať svoje preskúmanie, pričom sa nevyžaduje, aby odôvodnenie konkretizovalo všetky relevantné skutkové a právne skutočnosti. Komisia teda potom, ako v odôvodneniach 67 až 76 napadnutého rozhodnutia uviedla dôvody, prečo bolo opatrenie primerané, nebola povinná osobitne odpovedať na všetky kritické pripomienky vnútroštátnych správnych orgánov týkajúce sa návrhu zákona. To platí ešte viac v oblastiach, kde členské štáty majú širokú mieru voľnej úvahy a kde je v dôsledku toho preskúmanie Komisie obmedzené.

204 Túto výhradu teda treba rovnako zamietnuť.

205 Preto treba tiež zamietnuť ostatné výhrady uplatnené spoločnosťami Telefónica de España a Telefónica Móviles España v súvislosti s druhým žalobným dôvodom.

206 Z toho vyplýva, že žalobný dôvod založený na porušení článku 106 ods. 2 ZFEÚ, ako aj výhrady uvedené spoločnosťami Telefónica de España a Telefónica Móviles España v súvislosti s druhým žalobným dôvodom treba zamietnuť v celom rozsahu.

O ďalších žalobných dôvodoch uvedených spoločnosťami Telefónica de España a Telefónica Móviles España

207 Spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España uvádzajú dva doplňujúce žalobné dôvody.

208 Po prvé spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España tvrdia, že Komisia porušila ich procesné práva zaručené článkom 108 ods. 2 ZFEÚ tým, že vo svojom rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania konštatovala, že tri daňové opatrenia zavedené alebo zmenené zákonom č. 8/2009 boli oddeliteľné od existujúcej schémy pomoci, hoci v tejto súvislosti existovali pochybnosti.

209 Po druhé spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España tvrdia, že Komisia porušila článok 108 ZFEÚ tým, že v odôvodnení 53 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že tri daňové opatrenia zavedené alebo zmenené zákonom č. 8/2009 boli oddeliteľné od existujúceho systému financovania RTVE.

210 Naopak Komisia sa domnieva, že tieto žalobné dôvody treba zamietnuť ako neprípustné a v každom prípade nedôvodné.

211 V tomto ohľade treba pripomenúť, že podľa článku 40 štvrtého odseku Štatútu Súdneho dvora uplatniteľného na Všeobecný súd podľa článku 53 tohto štatútu návrh na vstúpenie do konania ako vedľajší účastník môže obsahovať iba návrhy podporujúce jedného z účastníkov konania. Podľa článku 116 ods. 3 rokovacieho poriadku vedľajší účastník konania musí prijať spor v stave, v akom sa nachádza v čase jeho vstupu do konania. Podľa judikatúry tieto ustanovenia nebránia tomu, aby vedľajší účastník uviedol tvrdenia odlišné od tvrdení účastníka konania, ktorého v konaní podporuje, ale môže tak urobiť len pod podmienkou, že tieto tvrdenia nemenia predmet sporu a že vedľajšie účastníctvo smeruje stále k podpore návrhov účastníka, ktorého podporuje (rozsudok Súdneho dvora z 23. februára 1961, De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg/Haute Autorité, 30/59, Zb. s. 1, 37).

212 V prejednávanej veci je predmetom sporu vzniknutého medzi žalobkyňou a Komisiou zrušenie napadnutého rozhodnutia. Rámec sporu je vymedzený tromi žalobnými dôvodmi uvedenými žalobkyňou, ktoré sú založené, po prvé na nesprávnom vymedzení pojmu pomoc v rozsahu, v akom sa týka oddeliteľnosti troch daňových opatrení zavedených alebo zmenených zákonom č. 8/2009, po druhé na porušení článku 49 ZFEÚ a 64 ZFEÚ a, po tretie na porušení článku 106 ods. 2 ZFEÚ.

213 Naopak ani v žalobe, ani vo vyjadrení k žalobe nie je rozvinuté prípadné porušenie procesných práv zaručených článkom 108 ods. 2 ZFEÚ alebo pojmu nová pomoc v zmysle článku 108, ZFEÚ a článku 1 písm. c) nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339). Tieto údajné porušenia boli po prvýkrát uplatnené vo vyjadrení vedľajšieho účastníka konania.

214 Z toho vyplýva, že dva doplňujúce žalobné dôvody uplatnené spoločnosťami Telefónica de España a Telefónica Móviles España sa neviažu na predmet sporu, ktorý bol vymedzený hlavnými účastníkmi konania a menia rámec tohto sporu. Tieto žalobné dôvody je preto potrebné zamietnuť ako neprípustné.

215 Žiadne tvrdenie uvedené spoločnosťami Telefónica de España a Telefónica Móviles España neumožňuje spochybniť tento záver.

216 Na jednej strane v rozsahu, v akom vedľajší účastníci uvádzajú bod 36 rozsudku Súdneho dvora z 19. novembra 1998, Spojené kráľovstvo/Rada (C-150/94, Zb. s. I-7235) treba konštatovať, že v tomto rozsudku Súdny dvor uviedol, že tvrdenie, ktoré bolo uvedené vedľajším účastníkom konania a o ktorého prípustnosť v tejto veci šlo sa týkalo žalobného dôvodu uvedeného hlavným účastníkom konania a malo za cieľ podporiť návrhy, ktoré uplatnil tento hlavný účastník konania. Ako bolo uvedené v bodoch 212 až 214 vyššie v prejednávanej veci nejde o tento prípad.

217 Na druhej strane spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España uvádzajú bod 55 rozsudku Súdneho dvora z 8. júla 2010, Komisia/Taliansko (C-334/08, Zb. s. I-6869). Je pravda, že v tomto rozsudku Súdny dvor konštatoval, že žalobný dôvod, ktorý nebol uvedený hlavným účastníkom konania, ktorého podporoval vedľajší účastník konania, ale len týmto vedľajším účastníkom konania bol prípustný. Šlo však o dôvod na obranu, ktorý bol uplatnený v konaní o nesplnení povinnosti podľa článku 260 ZFEÚ. V konaní o nesplnení povinnosti však musí Súdny dvor vykonať všetky potrebné zistenia, aby mohol rozhodnúť, že dotknutý členský štát si nesplnil svoje povinnosti. V dôsledku toho dôvod na obranu, ktorý sa týka skutkových či právnych skutočností, ktoré musí Komisia nevyhnutne preskúmať v rámci svojej analýzy, nemení rámec sporu. Naopak v prejednávanej veci sú spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España vedľajšími účastníkmi konania v konaní o žalobe o neplatnosť, ktorého rámec je vymedzený najmä žalobnými dôvodmi uvedenými žalobkyňou.

218 Preto treba zamietnuť ako neprípustné dva doplňujúce žalobné dôvody predložené spoločnosťami Telefónica de España a Telefónica Móviles España.

219 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy je potrebné žalobu zamietnuť.

O trovách

220 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté a podľa článku 87 ods. 4 prvého pododesku toho istého rokovacieho poriadku členské štáty, ktoré vstúpili do konania, znášajú svoje vlastné trovy konania.

221 Pokiaľ ide o prejednávanú vec, žalobkyňa nemala úspech vo svojich návrhoch a Komisia a RTVE navrhli zaviazať žalobkyňu na náhradu trov konania. Preto treba rozhodnúť, že žalobkyňa znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania RTVE, ako aj Komisie, s výnimkou trov konania v súvislosti s vedľajším účastníctvom. Keďže spoločnosti Telefónica de España a Telefónica Móviles España nemali úspech vo svojich návrhoch, znášajú svoje vlastné trovy konania a spoločne trovy konania Komisie v súvislosti s vedľajším účastníctvom. Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.

222 Pokiaľ ide o konanie o nariadení predbežného opatrenia žalobkyňa nemala úspech vo svojich návrhoch. V dôsledku toho znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania RTVE a Komisie v súlade s ich návrhmi. Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA, znáša svoje vlastné trovy konania, vrátane trov konania súvisiacich s konaním o nariadení predbežného opatrenia, a je povinná nahradiť trovy konania Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE), vrátane trov konania súvisiacich s konaním o nariadení predbežného opatrenia, ako aj trovy konania Európskej komisie, vrátane trov konania súvisiacich s konaním o nariadení predbežného opatrenia, s výnimkou trov konania v súvislosti s vedľajším účastníctvom spoločností Telefónica de España, SA, a Telefónica Móviles España, SA.**

3. **Telefónica de España a Telefónica Móviles España znášajú svoje vlastné trovy konania a spoločne trovy konania Komisie v súvislosti s ich vedľajším účastníctvom.**

4. **Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania, vrátane trov konania súvisiacich s konaním o nariadení predbežného opatrenia.**

Czúcz Labucka Gratsias

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 11. júla 2014.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu a napadnuté rozhodnutie 2

Konanie pred Všeobecným súdom 4

Právny stav 5

1. O prípustnosti žaloby 5

2. O veci samej 6

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení pojmu pomoc v zmysle článku 107 ZFEÚ, pokiaľ ide o oddeliteľnosť troch daňových opatrení zavedených alebo zmenených zákonom č. 8/2009 6

O prvej časti vychádzajúcej nedostatočného zohľadnenia vzťahu medzi troma daňovými opatreniami a prvkami pomoci 7

– O podmienkach, ktoré musia byť splnené, aby bolo možné považovať spôsob financovania pomoci za neoddeliteľnú súčasť tejto pomoci 8

– O uplatnení týchto podmienok 9

O druhej časti založenej na vzťahu medzi daňovými opatreniami a konkurenčnou výhodou RTVE .. 12

O tretej časti založenej na kontradiktórnom prístupe Komisie 14

O treťom dôvode založenom na porušení článkov 49 ZFEÚ a 63 ZFEÚ 15

O druhom dôvode založenom na porušení článku 106 ods. 2 ZFEÚ 15

O prvej časti týkajúcej sa rizika protisúťažného správania RTVE 16

O druhej časti založenej na ovplyvnení alebo narušení obchodu v rozpore so záujmom Únie 19

O ostatných výhradách uvedených spoločnosťami Telefónica de España a Telefónica Móviles España v súvislosti s druhým dôvodom 23

– O výhrade založenej na porušení článku 106 ods. 2 ZFEÚ 22

– O výhrade založenej na porušení povinnosti odôvodnenia 25

O ďalších žalobných dôvodoch uvedených spoločnosťami Telefónica de España a Telefónica Móviles España 28

O trovách 27